

پنجابی لوک گیت

نیشنل کونسل آف میوزک پاکستان، لاہور

پنجابی لوک گیت

نیشنل کونسل آف میوزک پاکستان

۲
پنجابی لوک گیت

فصل شاہ — سونگیا دا وچار

طابق : علمی پرنٹنگ پریس ۔
ہسپتال روڈ - لاہور

اہتمام :-
عشرت رحمانی :- یکڑی
نیشنل کونسل آف یونگ (پاکستان) لاہور
سہ اشاعت : ہر اول ۱۹۶۵ء

قیمت : پانچ روپے

تصاویر : استاد احمد بخش

طباعت : نور آفس

(جملہ حقوق محفوظ)

فہرست

صفحہ	گیت	شمار	صفحہ	گیت	شمار
۵۳	اڈھ پڑیے	۱۰	۱۳	سادھی عرض	۱
۵۶	پہل دیاتیا	۱۱	۱۷	ویا سچ	۲
۵۷	بچا موٹا باجرہ	۱۲	۳۳	مہندی	۳
۶۱	چھٹا پیا بنیرے	۱۳	۳۵	ماہی دی نشانی	۴
۶۳	میری مندری	۱۴	۳۷	کھلی دیا سامیں	۵
۶۶	دنگاں	۱۵	۴۸	پیا دی بندی	۶
۶۸	کوچی سستس	۱۶	۴۹	میں شیٹوں کی اکھاں	۷
۷۰	خالم سوئی	۱۷	۵۰	جراؤ بندے	۸
۷۲	پختی دی لوڑ	۱۸	۵۲	موڑ مہارماں نوں	۹

صفحہ	گیت	شمار	صفحہ	گیت	شمار
۹۳	ٹوکر ماہی	۳۲	۷۳	جوانی دیاں مہنڈیاں	۱۹
۹۵	گڑوٹی ریٹ ویئے	۳۳	۷۶	کٹاں دیاں والیاں	۲۰
۹۷	کلیجے دی درد	۳۴	۷۸	بک دا لونگ	۲۱
۹۸	گجری دی چنگیجھ	۳۵	۷۹	ہنکا کتدی ساں	۲۲
۹۹	ماہی دی جھانئ	۳۶	۸۰	گکری سیجھ کھنڈوڑیئے	۲۳
۱۰۱	اکھیاں	۳۷	۸۱	ماں دا پیار	۲۴
۱۰۲	روٹا	۳۸	۸۲	قصور دی کجھتی	۲۵
۱۰۳	سکئے بے خبرے	۳۹	۸۳	راو پندھی وے بنگے	۲۶
۱۰۵	ساواں پدیاں ونگاں	۴۰	۸۵	ہتھ کنگھی	۲۷
۱۰۶	تیری خاطر	۴۱	۸۶	چہرے والے دی یاد	۲۸
۱۰۸	{ تیشوں وری رہیاں وے	۴۲	۸۷	بہار آئی	۲۹
		۴۳	۹۰	{ اساں ماہی دی لوڑ کوئی تاں	۳۰
۱۱۰	پھل مویجے دا کلایا	۴۴	۹۰		
۱۱۱	بوندیاں برس رہیاں	۴۴	۹۱	بلوچا عمالماں	۳۱

صفحہ	گیت	شمار	صفحہ	گیت	شمار	
۱۳۵	جھوک	۵۷	۱۱۳	نیں بیجاں وے گا جراں	۳۵	
۱۳۷	جہوں شہر وسیندیا	۵۸	۱۱۵	مور مہاراں	۳۶	
۱۳۹	{	کھود تے پانی	۵۹	۱۱۷	پیلوں پکیاں	۳۷
		بھرنہ پیئے		۱۱۹	میرا بوسے ماہیا	۳۸
۱۴۲	ابیں کو میڑے نی	۶۰	۱۲۱	ایہناں جو گیاں نے	۳۹	
۱۴۳	تھیہر کاگا	۶۱	۱۲۲	نئی نئی جین وجے	۴۰	
۱۴۶	ہر یا ایہا تو تا	۶۲	۱۲۵	{	رو بھی بنا لئی آ	۴۱
۱۴۸	رہا کتے بیئے	۶۳			دیس وطن	
۱۴۹	ٹاہلیاں پتاں وایاں	۶۴	۱۲۷	جُتتی تارو وال وی	۴۲	
۱۵۳	جوجی وندئیے	۶۵	۱۲۸	کدہ جلیسی	۴۳	
۱۵۶	سوہنی واپریم	۶۶	۱۳۰	ہائے گلانی گجرے	۴۴	
۱۵۹	بیٹا ایں راہڑے وا	۶۷	۱۳۱	{	اڑیو کاگ بنیرے	۴۵
۱۶۲	انہاں دا بؤر	۶۸			بویا	
۱۶۵	کھڑ کئیے	۶۹	۱۳۲	ہارکی تیریاں نماں وی	۴۶	

صفحہ	گیت	شمار	صفحہ	گیت	شمار
۱۸۹	ایتھے وئے گما کیہڑا	۸۱	۱۹۶	گھنڈا کیوں نہیں پھرے	۷۰
۱۹۱	{	۸۲	۱۹۹	ہل دا ہندے چنگے	۷۱
		۸۳	۱۷۰	دکھاناں جاہیں	۷۲
۱۹۳	جھل جھل برہوڑیا	۸۴	۱۷۱	چونک گھڑایا	۷۳
۱۹۶	{	۸۴	۱۷۲	ایاناں کونت	۷۴
		۸۵	۱۷۳	وگھارا پھردا	۷۵
۱۹۷	{	۸۵	۱۷۷	روڑے گوٹے	۷۶
		۸۶			چھیندے جئے تیار
۱۹۸	پٹواری سُنڈیا	۸۶	۱۸۱	فی	۷۷
۱۹۹	{	۸۷			
		۸۸	۱۸۳	بہہ سائیں	
۲۰۱	{	۸۸	۱۸۴	بیٹوں سچنا آیا	۷۸
		۸۹	۱۸۶	جے گھنڈا جے دردا	۷۹
	مٹاں پیدا سیں	۸۸	۱۸۸	جانی نظر نہ آوے	۸۰

صفحہ	گیت	شمار	صفحہ	گیت	شمار
۲۲۰	گھوڑی (۵)	۱۰۰	۲۰۳	پروسی جوگ	۸۹
۲۲۱	گھوڑی (۶)	۱۰۱	۲۰۵	شملے دی اگھی گھائی	۹۰
۲۲۲	گھوڑی (۷)	۱۰۲	۲۰۷	[ڈھولاتیبری کن ست ماری]	۹۱
۲۲۳	گھوڑی (۸)	۱۰۳			
۲۲۶	سوگ (۱)	۱۰۴	۲۰۸	نیسے گھوڑے وایا	۹۲
۲۲۷	سوگ (۲)	۱۰۵	۲۱۰	[چٹھی مونہوں نہیں بول ری]	۹۳
۲۲۸	سوگ (۳)	۱۰۶			
۲۳۰	گنگھینے نی رنگ تے	۱۰۷	۲۱۱	[بہن و جانی رانجھے چاک]	۹۴
۲۳۲	گھیاں ہڑیاں بالی مچھیاں	۱۰۸			
۲۳۵	نسی کیوں نیویوں مایو	۱۰۹	۲۱۳	لال نہیں گھر میرا	۹۵
۲۳۶	رکھ کے بابلا	۱۱۰	۲۱۵	گھوڑیاں (۱)	۹۶
۲۳۷	سادا چٹیاں دا چنبر	۱۱۱	۲۱۷	گھوڑی (۲)	۹۷
۲۳۹	تانا دانی میری بانی	۱۱۲	۲۱۸	گھوڑی (۳)	۹۸
۲۴۱	سوہڑے	۱۱۳	۲۱۹	گھوڑی (۴)	۹۹

صفحہ	محیت	شمار	صفحہ	محیت	شمار
۲۷۸	ماٹھے کی منداہوں کی تاں	۱۲۸	۲۳۲	کوٹھے اپر کوٹ	۱۱۳
۲۷۹	کھوٹا گریٹ دیوں مینڈی ہانہہ رنجانی	۱۲۹	۲۳۵	پتھر پٹاں تھپیں وکسے	۱۱۵
			۲۳۸	چھل بھڑیاں	۱۱۶
۲۸۱	تاری سہناں	۱۳۰	۲۵۰	وسے وچھوڑا مندا	۱۱۷
۲۸۲	وینی مینڈی تپلی لے	۱۳۱	۲۵۲	پتیاں بلانی تیسے پکھئے	۱۱۸
۲۸۵	دھصولا	۱۳۲	۲۵۵	آناں جاسیا ویر	۱۱۹
۲۸۷	تاں وچ ناں وچ	۱۳۳	۲۵۶	اُبل اُبل وٹو بیٹے	۱۲۰
تصویراں دی فہرست			۲۵۸	بھجراوی اڑیک	۱۳۱
			۲۶۰	اُڑا دا ہاویں کانواں	۱۳۲
یک رنگ	فضل شاہ سوہنی دا وچار	۱	۲۶۲	چنناں تیری چاننی	۱۳۳
•	بیر رانجھا	۲	۲۶۳	پھکے تے دوکھیاں	۱۳۴
سنگ	سوہنی کہارن	۳	۲۶۱	اڑن اڑن بھتیاں لے	۱۳۵
•	بیر رانجھا	۴	۲۶۳	جوہن سوہنیاں دا	۱۳۶
			۲۶۶	وگھی چھوٹے دبر وٹاٹے	۱۳۷

ساڈی عرض

پنجابی دے لوک گیتاں دی طرف ساڈے تعلیم یافتہ طبقے دی توجہ کوئی زیادہ نہیں رہی اے۔ ساڈے پنڈاں وچ پنجابی دے گیت اکثر گامے جانے نہیں تے بڑے شوق نال مئے جانے نہیں شہراں وچ البتہ انہاں گیتاں دا چرچا ذرا گھٹ اے لوک گیتاں وچ چہڑی جذبات دی شدت تے زور پایا جاندا اے ایہہ دوسری شاعری وچ گھٹ ہی مل دا اے۔

پنجابی دے لوک گیتاں دی آہمی تھی ہونی کتاباں بڑی کم دکھیں وچ آوندیاں نہیں۔ نیشنل کونسل آف میوزک پاکستان چار سال ہو اے میں بتائی گئی سی اوہے پہلے سکریٹری جنرل ذوالفقار بخاری صاحب سُن۔ اوہناں نے کہا کہ کونسل نوں مختلف

زبانوں سے لوگ گیتاں سے مجموعے اچھی طرح چھپوا کے تقسیم کرنے پر امید سے نہیں
چنانچہ اوہناں میں اسانوں اک فلمی مسودہ دیا۔ جدھے وچ کچھ مشہور لوگ گیتاں
نوں اکٹھا کیتا ہو یا سی۔ اسان فیصلہ کیتا کہ ایس مجموعے نوں چھاپنا چاہیدا اے ایس
داؤد کر شیخ نصیر احمد مینینگ ڈائریکٹر رسول ٹریڈنگز ٹال کیتا نے اوہناں نے
مہربانی کر کے ایس مجموعے نوں چھاپن دا بھارا اپنے ذمے لے لیا۔ اگر اوہناں می
مدونہ ہوئی تے معلوم نہیں کیتا کوچھ اسانوں ایس کم نوں پورا کرن تے لگ دا۔
اسی شیخ صاحب سے بہت مشکور اں خداوند کریم اوہناں نوں ایس کم دا اجر دے
معلوم ہوندا اے کہ ایہ پنجابی لوگ گیتاں دی مالا لارہ رام سرن داس نے
بڑی محنت نال اور کئی سال گزار کے تیار کیتی سی۔ ایس مجموعے وچ غیر منقسم پنجاب
سے قریب قریب سب علاقیاں سے لوگ کیتاں دا نمونہ مل جاندا اے۔

ایس کتاب دی خوب صورتی دوجھان لئی اسان جدھے وچ استاد انجمن
دی دوہٹی خوب صورت تصویریاں سے عکس لگاوتے نہیں، اک تصویر مہر راجھے
سے متعلق اے، تے دوجی سوہنی دی۔ ایہہ دوویں تصویریاں میاں سعید سہگل
دی ذاتی ملکیت نہیں۔ اوہناں نے بڑی مہربانی کر کے اسانوں اوہناں سے
عکس لے لین دی اجازت دتی۔ اسانوں یقین اے کہ ایس کتاب سے پڑھن
والے لوگ گیتاں دا مزہ اٹھان گے اور تال نال پنجاب دی حیونمی جاگ دی
تصویر دیکھ کے وی بڑے خوش ہوں گے۔

اساں اپنی طرفوں کتاب نوں اچھی طرح چھاپین دی پوری پوری کوشش
 کیتی اے۔ جے سادھی ایہہ کوشش عوام وفاق مقبول ہوئی۔ تے اسی ہمدردی
 جیساں کتاباں شائع کرن دی ہمت کراں گے۔

نیاز محمد خاں

پریزیڈنٹ نیشنل کونسل آف میوزک پاکستان

لاہور

دیباچہ

پنجاب دی زندگی وچ آرٹ تے شاعری کٹ کٹ کے بھرے ہوئے
 نے پنجاب دے بچے پنجاب دے منٹے پنجاب دیاں کڑیاں پنجاب دیاں
 ماواں اپنے ول دیاں گھلاں ٹوں سادی تے زور دار پنجابی کوتا وچ بیان کرن وچ
 اُستاد نے ۔

تسیں کسے پنجابی بچے ٹوں جیہڑا کہ اُجے ٹوں ٹاں کرنا مُشکل نال سکتھیا اے
 کہہ دیو کہہ کا کا کوئی چڑی کاں دی ہات سنا، اوہ توئی زبان نال جھٹ بول پچھے گا:

چھیس چھیس میرا پونجا سٹریا
 کیوں پرایا بچھڑ کھا ہدا

یاں

کھاں چڑی دے چوچے نیں کاگ مُردا ؟

یاں

کاں گلیہ مٹے ناں
چڑھی دچاری کی کرے
ٹھنڈا پانی پنی مرے

یاں

وا دگی اُوڑ جان گے
نک ٹنوں ٹنوں

ایہہ باتاں شاعری دے پہلے سبق نے جیہڑے پنجابی ماواں اپنے پترانوں
سکھاندیاں تے۔ ماواں بچیاں دامنہ دھون گتیاں تے اکھاں وچوں گد
لاہن گتیاں وی کہندیاں نے۔ اچھی بچی کو کو کھائے، گھیو دی چڑھی کا کا
کھائے، چھوٹیاں چھوٹیاں بالڑیاں توں گیندناں کھیڈ دیاں دکھیو تے
ٹنوں کہ اوہ ٹنوں ہوں کی کہندیاں نے۔

تین تیر کھیڈن دیو
ہتھ کمان موہڑے تیر
ڈھال والا میرا دیو
تلوار والا میرا دیو
بجٹی والا تیرا دیو
گستی والا تیرا دیو

یاں :- ایسی ایسی ایسی

تیری لستی نہتیوں نہتیوں

تیرا متخصن نہتیوں کھانا

یاں :- دو ڈرکا پیا پرکا

ماں رانی گھر ہوا بکا

پیو راجے نوں دیو ورحائی

سیر مشکر مینٹوں آئی

نیں کڑیاں دے بوہجے پائی

کڑیاں سارے پنڈ دھائی

پنڈ دی سو بھا مینٹوں آئی

تسیں آپ غور کرو کہ ایس مضموم غرورج بالٹیاں واسطے رہناں نالوں کھالے
مضمون تے سمجھ آجان والے گیت ہو رکی ہو سکدے نے ۔

چھوٹی عمر دے مُنڈے وی گل گل دج کریتا داسوا لیندے نے جے

اورہ کھیڈاں کھیڈن گے ۔ تاں وی مونہوں کہن گے :-

چیمچوں ہیچ کچھ لیاں

گھیا راں دا گھر کتھے جے

دیچکناں پر میچکناں

مسوں گھوڑی چڑھ یارو
 بھنڈا بھنڈا ریا - کتنا کو بھار
 اک مُٹھی چُک لے دُوجی تیار
 لگ چُھپ جانا
 مگنی وا دانا
 راج دی بیٹی آئی ہے

یاں

کوٹلہ چھپاکی جمعرات آئی ہے

جدوں کدی مُٹھے لوہڑی سنگدے ہون ، تاں اوہناں دیاں سُراں سُن کے
 شک پئے جاندا اے کہ جیہڑیاں بھپوٹے بھراں دیاں نظماں اُج کل دے اُردو
 زبان دے شاعران دا توں پہنچ لکھ رہیا اے ادہ ضرور ایہناں مُٹیاں یاں
 لوہڑی سنگدے دیاں بولیاں دی نقل کیتی گئی اے ۔

ہیرنی او ہیرنی
 ہیرنی چھڑیاں لیاں
 سینہ وِ رھیاتے کنکال جتیاں
 کنکال وِج ہیرے
 دو سادھوئے دو میرے

یاں

دے مائی گویا

تیرا پتر لویا

دے مائی پاتھی

تیرا پتر ہاتھی

یاں

پانی مائی پا

کالے سگتے نوں دی پا

تیریاں جیون مچھیاں گائیں

گل کی کہ پنجابی لوکے بولکیاں ہوش سنبھال توں پہلاں ای شاعری دی مشن سرک
 لگ چنیدے نے کڑیاں دا گڈھتے ککلی وی خمیب کھیڈاں نے۔ ایس طراں
 دیاں کھیڈاں تنہا نوں کسے ہور دس وچ گھٹ ملن گیاں۔ ورزش دی ورزش
 ناچ دا ناچ، گیت دا گیت، پورا سواد تاں ای آوندا اے جے کدی گڈھ پیندا
 وکھیا جائے۔ لفظاں دی آواز۔ پیراں دیاں حرکتاں جھانجھراں وی
 پھٹک۔ ہتھاں دی تال، ساریاں گلگاں اک ایسے بنا دناں کیتیاں جاندیاں
 نے کہ آدمی بڑا جیراں ہو جاندا اے۔ پیراں دی آدمی پھٹک دی اے
 ہتھاں تال تاوڑی وچدی تے مونہوں آواز آوندا اے :

سس سوہرے سانوں دکھ کر چھٹیا

سانوں وٹی لوٹی

نہیں آپے گل کر لاں گی - تیرے وج عقل نہ کوئی

ادھ من چھولے لئے ادھارے

ادھ من لیتے موٹھ -

ماہی میرا بٹکا جیہا پتلے پتلے ہونٹھ

ماہی میرا بٹکا جیہا

ایسے طراں گڑیاں پیگھ چڑھانڈیاں نے تاں وی گادندیاں نے

اچھی دیوڑھی اٹ نہ دھریئے -

دھی نہ دیئے دُور نی چوما ساون آگیا -

اٹ گرے گی چوٹ لگے گی -

دھی مرے گی دُور نی چوما ساون آگیا -

مٹھے اگے سس بُہی نی

گن گن پیڑے دیونڈی چوما ساون آگیا -

چھوٹا دیور لاڈلانی

ٹٹی کھوہ کے لے گیا چوما ساون آگیا -

اک پیڑے دے دوکراں نی

جندیاں گالیاں د سہواں چڑھاسا ساون آگیا۔

خوبی خاص ایہہ وے کہ ایہہ منگھ دا ہولارا ختم ہویا تے اوہہ بول
 وی ختم ہو جاتا اے۔ گل کی کہ پنجاب دیاں دیویاں وی زندگی پچھن توں
 نئے کے پڑھاپنے تک گاوندیاں ای نگھدی اے۔ ریتاں دے گیت ،
 جمن دے گیت ، بچے دا موزہہ دھون دے گیت۔ بچے نوں نہلان دے
 گیت (ہر نہانی ہر دھوئی ہر ٹھنڈے پانیاں) روندے نوں چُپ
 کران دے گیت ، گیند کھیڈن دے گیت ، لکن پیچی کھیڈن دے
 گیت ، پیٹگھاں دے گیت ، منگنی دے گیت ، ویاہ دے گیت ،
 سستاں نال لڑن دے گیت ، دھچھوٹے دے گیت ، مجت دے گیت ،
 بھیناں بھراواں دے گیت ، ماواں پتراں دے گیت ، چھنے دے
 گیت ، دنتھوں تک کہ پنجابی دیویاں خد ماتم کرن گیاں تاں سیاپے
 دیاں الاہنیاں وی شاعری وچ دین گیاں۔ ہتھاں نال پٹن گیاں تے
 مونہوں کہن گیاں :

ہا کے وے جھناں دے لاڈیا

ہاٹے وے جھناں دے لاڈیا

میرا ایہہ گل تشریح نال دسن دا مطلب ایہہ وے کہ پنجابی دیویاں نے
 ساریاں قسماں دے گیت کہنے بہت مشکل نے ، ایس کم واسطے

ہزاراں صفحے جاہیدے نے کچھ نمونے دے طور تے ڈھونڈ لکھے تے گھاؤن
 ولے گیت، تے تے گیت، تے کچھ ہو گیت اکٹھے کر کے بھیناں تے
 بھراواں دی نظر کیتے جانڈے نے۔ جے تساں پسند کیتے تاں ہولی ہولی
 باقی وی چھاپ دتے جان گے۔ ذخیرہ میرے پاس بہت سارا اے۔

(۲)

گیت جیہڑے ایس کتاب وچ چھاپے جانڈے نے اوہ زیادہ پنجاب
 دیاں وچلیاں ضلعیاں وچ یعنی لاہور، امرتسر، گوجرانوالہ، سیالکوٹ، گجرات
 دی زبان وچ نے۔ صرف ونگی دے طور تے دوچار پہاڑی گیت تے ہندی
 پوٹھواری زبان دے گیت درج کیتے گئے نے۔

وچلیاں ضلعیاں دے گیتاں وچوں وی میں صرف اوہ لکھے نے جیہڑے
 کہ مینوں دیویاں دے ولوں نکلے معلوم ہونڈے نے، باقی گیت جنہاں
 دی بناوٹ وچوں مرداویں دلع دی رشک نظر آندی اے۔ میں درج
 نہیں کیتے بھاویں اوہ کیڈے ای سوہنے تے من بھارنے نے۔ مثال
 دے طور تے :-

کھیڈن دے ون چار
 مڑ نہیں آؤنا وطن پیا دے
 کھیڈ کھیڈندیاں شاماں پتیاں

دسترگیا گھربار مڑ نہیں آؤتا
 جے مائے میرا کتیا لوڑیں
 بھٹھ پیاں پونیاں
 بھٹ پئے گوڑے ترکھے نول ول چار
 ڈولنی پاکے لے گئے کھیرے
 لہدھ قدیمی دشمن میرے
 لگڑے نی چار کہاں
 چول پختہ میاں لپیاں وئی
 جوین دتا کرتار، مڑ نہیں آؤتاں

(یاں)

بھاویں بول نہ بول
 اکھیاں دے ساہنے وُس میاں رانجھا
 عشق چھپائیاں چھپدانا ہوں
 شہریں وج گئے نی ڈھول -
 اکھیاں دے ساہنے ...

(یاں)

جوگی دے نیناں نے پھٹیاں زخماں تے بھنئی آں پٹیاں

جے ممکھ موڑاں رانجھن کولوں
 دوزخ جاواں گی سٹیاں
 رانجھن دے سر سٹ رنگیا چیرا
 بہیر گنڈایاں نے پٹیاں
 رانجھتاخت ہزاریوں آپا
 میں بھنگ سیلے دی جٹیاں

(یاں)

اڑ گئی اڑ گئی اڑ گئی
 ہو۔ بندڑی اڑ گئی نال پنتوں دے

(یاں)

سوہنی دیوے جھنر دے بال دی
 کیویں شکل دیکھاں مہینوال دی

(یاں)

کوئی جاڈ سیٹوئی رانجھے نوں یاڈ موڑ کے

(یاں)

لا کے یاری لٹ کھڑیا دل میرا ڈاچی وایا

(یاں)

عشق تیرے نے کیلئے میرے جگت وچ مینوں خوار کیتا

(یاں)

چھینے درو فراق والے

میرا لے جا کھینڈا سوہنے یار دا

(یاں)

پر کم مگر دیاں کڑیاں طھنے مار دیاں
ایہناں تے اتیں قسم دے ہو کئی گیتاں نوں مرواں دے ہتھ لگے
ہو لے صاف معلوم ہوندے نے - اک انوکھی دک تے نزاکت
چہڑی دیویاں دے گیتاں وچ اے اوہ ایہناں گیتاں وچ نظر
تہیں پیندی ایہہ گیت بی بیان وی کدی کدی بول بندیاں نے
پر یس ایہناں گیتاں نوں نہیں چھاپ دا - ایہہ گیت اڈ چھاپے
جانے چاہی دے نے -

(۳)

ایہناں گیتاں وچ پنجاب دیاں بی بیان وی زندگی دے اڈو
اڈرے نقشیاں نوں لفظاں وچ کھنیا گیا اے - جھین بھرا دا پریم ،
ماواں دھیاں وی محبت ، ماں پتراں دے لاڈ ، دوہی گھبرو دا
پریم ، دوہی گھبرو دے جھگڑے ، سس نوٹھ دے جھگڑے ،

پتی دا دھچھوڑا، پتی دا بہت دیر کچھپوں ملنا، ایہہ سب گتلاں بہت سوہنے
تے سادے گیتاں وچ دسیاں گئیاں نے۔

ایہہ گیت کے متے پرمتے شاعر دے بنائے ہوئے نہیں۔ ایہہ
دیوبندیاں دے اپنے ہی بنائے ہوئے نے۔ ایہہ وی پتہ نہیں لگت
سکدا کہ ایہہ گیت کتنے چھ دے بنے ہوئے نے۔ صرف زبان دے
طریقے توں ای قیاس کری دا اے کہ فلاں گیت پڑانا اے تے فلاں
اچھ کھل دا بنیا ہویا اے۔ ایہہ گیت اوس باغ وانگوں نہیں چھڑا کہ
کسے لگھڑ مائی نے بڑی منستاں نال کیا ریاں وڈے گل و ستے چن کے
لگایا ہووے۔ ایہہ اوس جنگل دے پھلاناں وانگوں نے جنہاں وی
ترکیب، رنگ، خوشبو تے وڈی قدرت نے آپ کیتی ہندی اے۔ ایہہ
دل دیاں جذبیاں دیاں، من دیاں، ترنگاں دیاں، محبت دیاں اوہ رس
بھنیاں تصویریاں نے جہڑیاں ہر اک دے من تے اک عجیب اثر کوہندیاں
نے۔ ایہہاں گیتاں وچ دیوبندیاں نے اپنے دلاں دے اُبال جس طراں اندر
کدے اے اوسے طراں تہاڈے ساہنے رکھ و تے ہن۔ کوئی ٹھوکا ٹھاکا یاں
وڈھ گھٹ نہیں کیتا۔ مثال دے طور تے اک بی بی دا پتی پٹن وچ
لوکر اے۔ کئی ورے ہو گئے اوہ نہیں آیا۔ بی بی چند گھڑے تے۔ دل
وچ اُبال اُٹھ دا اے کہ اے میرا ساہنے ہووے تے میرا گہنا پہننا پھل

ہووے جھٹ مونیوں ایہہ گیت بول دیندی اے ہ۔
 چند گھڑا کے چڑھی آں چو بارے
 دیکھاں چو کوئی جانی نظر نہ آوے
 میرا صبر فرئیے نوں مارے
 ناں دیندا پٹھیاں نہ طلباں تارے
 نوکر رکھ لے چپڑے تے کوارے
 نہ ہوں رتاں نہ پین پوارے

ایسے طراں بہت سارے گیت دل دیاں بجاواں دیاں اُن رنگیاں
 تصویراں نے

(۴)

ایہناں گیتاں وچ چنگی قسم دے کوتا دے جذبے دی بہت جگہ
 دتے گئے نے پُراں دی محبت دے بارے وچ کہیا اے :-
 چھلا نوں نوں تھیوے پتر بھجے میوے
 جنہاں نوں رب دیوے
 محبت تے پریم کرن دا بہت ای آسان تے مختصر نسخہ لکھیا لے ہ۔
 پچھتاں گواہنداں سیو
 نیہوں سیکوں لائی دا ڈھولا

پہلوں اکھیاں ماہی دے
 پھیر دل بل جانی دا ڈھولا
 سادن جینے دی برکھا ہو رہی اے - دیوی ایہہ گل نہیں چاؤ ہندی کہ اوکھی
 واپتی پردیس جاٹے کہندی اے -

میں تینوں اکھدی میرے انت پیارے
 سادن پنڈھ نہ پٹے دے
 سادن ماہ دیاں پین پھواراں
 بدلاں ہم جھم لائی اے
 گھوڑا وی بھتیا، کاتھی وی بھج گئی اور بھجی دے میرے
 پتلے دی کھونڈی - آپ اپنے کوٹھے تے باری وچ بیٹھی اے
 دل دا مانک ہیٹھوں وی گھوڑے تے سوار ہو کے لکھیا جاندا
 اے چا ہندی اے کہ اوہ گھوڑا ہولی کر لے تے دو گلاں کر
 دا جاٹے - کہندی اے -

نیلے گھوڑے وایا گھوڑا سچ دوسرا
 اڑیا دھک پورے میرے صلاں نوں
 تے کھلے پئی اے روال
 ماں دھی نوں کہندی اے کہ بیٹی جتنا کو چر تیرا پتی ایاناں ایں -

توں سمجھیں اوہ کتنے پردیس گیا ہویا اے - دھی اتھے ای بھری
 بیٹھی اے - کہندی اے :-

کتنا کو چر ماٹے وانڈے تے ٹینڈے کتنا کو چر راں ایالی
 ماٹے ایہہ بربن میرا اینویں ڈھل جانا جیوں دریاواں دا پانی
 اپنے ماہی توں چٹھی لکھنی ایں - ڈاہڈے تھتھے تے ساوے ڈھنگ
 نال اپنے ول دیاں بھاواں توں ایس طراں دست دی اے :-

ول دا ٹکڑا یس کاغذ بناواں
 ییناں دے کھلے دی سیاہی
 ہتھ دی اٹنگلی دی قلم بناواں
 رو رو ہنجاواں دا پانی
 اپنے ماہی دی چٹھی آئی اے تے بڑے شوق نال واچن لگی -
 جھٹ اتھرو وگن تک پئے - اوس ویلے کہندی اے :-

ماہی دی چیری یں واچن لگی
 ییناں پائی اے غباری
 ناں ڈکھو ناں ڈکھو کیلو نیٹوں
 چٹھی تے واچاں یں ساری
 والاں توں کایاں سچاں نال تشبیہہ دینا پنجاہی دیویاں دا ای کم لے :-

مائے نی سُن میرینے مائے ناں پائینوں بُندے نی
وال گوری دے بسیر کالے ڈردی ماں وی ناں گُندی

میریاں دُکھن کتیاں دیاں واسیاں

پتی پردیس گیا اے تے کہندی اے :-

دُھول پتیاں تاکھاں یس ٹینوں کی آکھاں

ساریاں گیتاں وچ کوئی ناں کوئی نمک . کوئی ناں کوئی خیال ایسا اٹکھا

اے کہ دل تے اثر کر جاند اے ۔ پنجابی دیوی وی بیان کرن دی حزن

ای انگ اے ۔ اوس حزن نوں بیان کرنا بہت اُدکھا کم اے گیتاں

دی خوبی بیان ای نہیں ہو سکدی جہ تک اوہناں نوں سارا پڑھیا بلکہ

گلیا نہ جاوے ایہ شاعری دماغ نوں مہرمان والی نہیں بلکہ دل تے تھوکر

لان والی اے ۔ لفظ لفظ وچ نزاکت ، شرمیلا پن تے محبت دے خیال

بھرے ہوئے نے ۔

(۵)

ایہناں گیتاں دے پڑھن نال اوہناں بھراواں نوں بڑی مدوٹے

گی جیہڑے کہ پنجابی زبان دی چھندا بندی یا کوکھا دی بناوٹ دے علم نوں

پڑھنا چاہوندے نے ۔

چھوٹے پیر دے بول پنجابی گیتاں وچ بڑے سُندر نے :-

ڈھول جانی

ساڈی گلی آتیری مہربانی

یاں :- جتتی بناتی ماہی دے

کیوں تریوں راتی ڈھولا

چھلا پیا بنیرے

دس نہیں میرے

دس میری ماں دے

گھلے گی تے جاں گے

یاں :- ڈھول میرا ہانی

دو گھٹ دے پانی

ایس تالوں ذرا لے میڑ وی ہن :-

آکھ رہی یس تیلی نوں

دوں پنچ دے ابرسی نوں

لے دے مائے کالیاں باگاں دی مہندی

گھول مہندی نہیں ہتھاں تے لانی آں

دو صڑی بن بن مہندی

یاں :- باغ میرے دج انب دا بوٹا

حسن جوانی کوئی دم دا جھوٹا
پتل دیا پتیا وے کیہی کھر کھڑ لائی آ
یاں :-

پت جھڑ پئے پرانے رت نویں دی آئی آ
بھکا کندی ساں کیساں تیریاں نوں
یاں :-

کتنوں جَم پیوں وے سیکھاں میریاں نوں
کے دا دھول نہ پر دس جاوے
یاں :-

وچھوڑا ویریاں دے پیش آوے

لے بیٹڑ بچرا وی بہت سوہنے ایہناں گیتاں وچ نے :-

بہن لوانی آن بھئی لوانی آن وچ لوانی آن میں تو ریاں اوئے
بھکا جیہا منڈا سانوں اکھیاں مارے میہوں نہ لگدا زوریاں اوئے

یاں :- کی توں پاویں ہار میلاں کی توں پاویں نتھہ چوڑا

جس را بکھٹے دا مان کریں توں ہتھہ کھونڈی سوہے بھورا

ڈاہڑے پورے قافیے والے واک وی ایہناں گیتاں وچ تہانوں مل گئے۔

آکھ رہی لاری نوں

دے ڈوبا چھلکاری نوں

یاں :- ہوواں نیساں گیتاں رتیاں

ناں تساں پچھتیاں تاں اساں دتیاں
 بالکل بغیر قافیے دے واک یعنی بینک ورس دے وی اک دو
 نمونے دتے گئے نے یعنی :-

بہر گند توں کو پتھئے کینے
 نی اُتے پا دے واک ہنگلہ
 / تینوں سکھیاں ملن وی نہ آئیاں
 بکراں توں پائے چھیاں

(یاں)

اٹھ بنی نی میرے درد کھجے
 بھیج دیو نی چھٹی میرے ماہی توں
 قافیہ تے بینک ورس ہلدا جھلدا ہویا دی کئی گیتاں وچ دکھایا گیا
 اے جس طراں :-

بھئی بھئی میں لاری مٹی جانی آں
 ماہی دا صاف رنگیو تاں
 اساں ماہی دی نوڑ کوئی تاں
 اساں جو پیکے جاتا ایں
 جاتا ایں مڑ آؤنا نہیں

سُسن بھڑکے سانوں سوہرا مارے
 دیور حرامی اکھیاں مارے
 چیرے والے نوں گل وی تاں آسے
 گل کریندا ایٹی ایٹی
 ایسے مٹلتے میں سڑیل گئی

کئی گیتاں وچ بکتے بلیک ورس بکتے قافیہ ، بکتے چھوٹی بھر ، بکتے
 وڈی بھر ، سب بلا جُلا کے ایس طراں دا نواں سواد پیدا کر وتا
 جاندا اے کہ عقل حیران رہ جاندا اے ۔ تے خواہ مخواہ شاعری
 دی دار دینی پیندی اے جس طراں ایس گیت وچ اے :-

گکری ہیٹھ کھلو تڑیئے
 کیوں ہوئی ایں دگیر کڑیئے
 کی کر بولاں وے ماہی
 کتاں توں میں بچھی آں
 والے گھڑا داں
 تیری کنتی پاواں
 سچ وچھاواں
 گھٹ گل لاواں

ہُن کیوں جانی ایں کھٹے کڑیئے
 کوٹھا کیوں جانی ایں ٹپ کڑیئے
 نظر ماہی دل رکھ کڑیئے
 تین تیرے نے تیر کڑیئے
 کیوں ہوئی ایں دلگیر کڑیئے
 بگڑی ہیٹھ کھلو تڑیئے

مطلب ایہہ دے کہ ایہناں گیتاں دے پڑھن نال پڑھن وایاں
 نوں کئی نوایاں نوایاں طرزاں ، نوایاں بندشاں تے نویں نوایاں میٹراں
 دا گیان ہووے گا۔ تے تاں اوہناں نوں پتر لگے گا کہ پنجابی زبان
 کوئی بھکتھی سنگی زبان نہیں چھنوں کہ دو جیاں زبانناں دیاں طرزاں
 نقل کرن دی لوڑ ہووے پنجابی زبان وچ سب کجھ موجود اے۔
 صرف کھوج کرن دی لوڑ اے۔

(۶)

گیتاں دے مضمون بڑے سادے نے ، زبان وی بڑی سادی
 تے سکھائی تے عام طور تے بھاؤ وی بڑے سدھے نے۔ ایس
 واسطے میں ایہناں دی تشریح کرن دی ضرورت نہیں سمجھی۔ پائی رہی
 ایہہ گل کہ ایہہ گیت گائے کس طراں جاتے نے سو ایہہ گل لکھن

وچ آونی مُشکل اے۔ گیت عام مشہور نے، کسے دیوی نوں کہو اوہ
 تہا نوں ایہاں دے گلے جان دی طرز دُست سکدی اے۔ ایہناں
 دیاں سُرّیاں واقعی بڑیاں مَن نوں بھجان دایاں نے۔

(۷)

ایہہ گیت میں کس طراں اکٹھے بکتے۔ تے بکتھوں اکٹھے بکتے،
 ایہہ بڑی لمبی کہانی ایں، دُست یاراں سال توں میں ایہہ اکٹھے کر
 رہیاں۔ صرف گیت بکھن واسطے میں کئی پنڈاں وچ گیا، ویاہ
 شادیاں وچ شامل ہویا۔ کٹیاں دیویاں دے منت ترے کرنے پئے
 بڑی محنت تے مشکل تال میں ڈپڑھ ہزار دے قریب گیتاں دا
 ذخیرہ اکٹھا کیتا اے۔ گیت اکٹھے کس وچ جو مُشکل پیندی اے
 دُست داتھانوں تاں ای پتہ لگ سکدا اے جو کدی تسیں دُست پندراں
 گیت اکٹھے کر کے دیکھو۔ پڑھیاں لکھیاں بھیناں نوں تے
 گیت آؤندے ای نہیں اُن پڑھ بھیناں شرم دے مارے تھائے
 سامنے بولن گیاں ای نہیں، جے کدی اوہ بولن شروع کر وی دین
 تے اوہ جھٹ جھل جان گیاں، گل کی کہ ایہہ گیت اُن پڑھ
 بھیناں دی بار وچ تدوں ای اُتر وے نے جد اوہ دو چار اکھیاں

ہو کے سُرنال گانا شروع کریں ، تے جد اوہ گکارہ بیاں ہون اوس
 ویسے لکھناں اوکھا ہوندا اے ۔ جے بھیناں بھراواں نے
 میری محنت دی قدر کیتی تاں میں ایس سلسلے دیاں دو چار ہور کتاباں
 وی پیش کراں گا ۔

مؤلف

پنجابی لوگیت

مہندی

نی لے دے مائے

کایاں باگاں دی مہندی

گلی گلی میں پتر چھیندی آں

لوکی کہندے مستانی

نی لے دے مائے کایاں باگاں دی مہندی

ناں مستانی تاں نہیں دیوانی

لگ گئی عشق دی کانی

نی لے دے مائے کایاں باگاں دی مہندی

گھول مہندی میں تھیں لانی آن

و وھڑی بن بن بہندی

نی لے دے مائے کالیاں باگاں دی مہندی

مہندی دارنگ جہ تھیں تے چڑیا

کیا سوہنی پھب پھب مہندی

نی لے دے مائے کالیاں باگاں دی مہندی

جنہاں دے کونت دھینت پرپی

اوبناں نوں مہندی کی کہندی

نی لے دے مائے کالیاں باگاں دی مہندی

ماہی دی نشانی

- چھچی والا چھٹلا ، میٹوں دے بانٹانی
 دے بانٹانی ، تیری ہووے مہرانی
 . . . تیری جیوے زندگانی ، چھچی والا . . .
 چُن چُن کلیاں ، سیج وچھاواں
 سویں چاک راجہ ، سنوانوے ہیر رانی
 . . . چھچی والا . . .
 چُن چُن کنڈراں ، محل اساراں
 دے چاک راجہ ، وساوے ہیر رانی
 . . . چھچی والا . . .

سونے دی تھالی وچ ، بھوون پرورساں

کھاوے چاک راجہ ، کھلاوے ہیر رانی

پچھی والا . . .

کملی دیاسائیں

میں کملی دیاسائیں، نبھائیں، جوہیں لائیاں یاریاں

اندروڑ کے پریتاں پائیاں

باہر نہ شور مچائیں، نبھائیں

جوہیں لائیاں یاریاں

ندی کنارے چیکال ماراں

آئیں تے پارنگھائیں، نبھائیں

جوہیں لائیاں یاریاں

کن پڑوا رانجھا جوگی ہوئیا

گھر گھر اکھ جگائیں، جگائیں

جوہیں لائیاں یاریاں

پیاد کی بندی

پاپڑا ہستھ جوڑ رہی

پیامناں بندی موڑ رہی

پیابل پن مھجلی ترف رہی

ہائے دیو درشن چند ترس رہی

پیاد کے ناں گئے کدوں آؤ گے

مینوں کھلی نوں آگل لاؤ گے

تارے گندیاں گندیاں رات گئی

تسی اے وی ناں آئے کھلی ڈول گئی

پیامیں وچھوٹے نالوں موت چگی

تسی اے وی ناں آئے چند ترس گئی

میں تمیوں کی اگھاں

ڈھول شمشیرا میںوں عنم تیرا
 ڈھول پتر پرایا سڈیا نہیں آیا
 ڈھول میرا ہانی دوگھٹ دے پانی
 ڈھول پکیاں نکھاں میں تمیوں کی اگھاں
 ڈھول پکے ہوانے ساڈے کن کھانے
 ڈھول پکے کریلے وچھڑے رب میلے
 ڈھول بندی دیا بندیا لڑکے کی ونڈیا

ڈھول ماں نال رڈیا

سانوں چن چڑھیا

جڑاؤ بندے

لے دے جڑاؤ سانوں بندے

وے اسان تیرے تڈ وُستناں ایں

ساری توں جڑت جڑا دے

وے اسان تیرے تڈ وُستناں ایں

بُنڈیاں وایا ساڈی گلی آویں

آویں توں ماہی میرے دے بندے

اسان تیرے تڈ وُستناں ایں

ہورناں رتاں توں لے لے دیتاں ایں

ایہہ کم کُچھیاں دے ہندے

اسان تیرے تڈ وُستناں ایں

تیرے جھے سانوں ہور بتھیرے
 سوہنے تے شوئیگی۔ ہانکے منکے

اساں تیرے تڈ وٹناں ایں

پا بندے یس باری وچ بہنا آں
 ہیٹھوں وی نگھ جا میریے چندے

وے اساں تیرے تڈ وٹناں ایں

لے وے جڑاؤ سانوں بُنکے

وے اساں تیرے تڈ وٹناں ایں

موڑ مہاراں نوں

سو داگر تڑ پھلے بیوپاراں نوں

خیری نال موڑ مہاراں نوں

باغ میرے وچ انب دا بوٹا

حُسن جوانی کوئی دم جھوٹا

خیری نال موڑ مہاراں نوں

سو داگر تڑ پھلے بیوپاراں نوں

اٹھ گکڑ اڑیا صبح ویلے

چند کملی دھونڈاں وچ بیلے

چند کملی دھونڈاں وچ بیلے

خیری نال موڑ مہاراں نوں

سو داگر تُوڑ چلے بیوپاراں توں

ماہی میرا اڑیو مرچاں تول دا - ۳

یس کملی نال کیوں نہیں بول دا

خیری نال موڑ مہاراں توں

سو داگر تُوڑ چلے بیوپاراں توں

ماہی میرے دا رنگ زرو لے - ۴

اللہ جانے تینوں کیہڑی مرن لے

اللہ جانے تینوں کیہڑی مرن لے

خیری نال موڑ مہاراں توں

سو داگر تُوڑ چلے بیوپاراں توں

اُد چڑیئے

ناں رول راول ناں رُلا ساٹوں
 شکھی آپ وُتسو۔ دُکھ پا ساٹوں
 اُد چڑیئے۔ اُد بہہ جا پھٹیاں
 دُصول پر دیسی کسٹس دیوے متیاں

ناں رول راول ناں رُلا ساٹوں
 اُد چڑیئے اُد بہہ جا کانے
 دُصول پر دیسی کسٹس دیوے طعنے

ناں رول راول ناں رُلا ساٹوں
 اُد چڑیئے اُد بہہ جا باری

ڈھول پر دیسی کس دیوے گالی
 ناں رول راول ناں رُلا سانوں
 اڈ چڑیئے اڈ بہہ جا ٹالی
 ڈھول پر دیسی دیور بندے والی
 ناں رول راول ناں رُلا سانوں
 منکھی آپ وُسو دُکھ پا سانوں

پہل دیا پتیا

پہل دیا پتیا وے کہی کھڑ کھڑ لائی آ

پت جھڑ پئے پرنے رت نویاں دی آئی آ

پہل دیا پتیا وے کہی چھوڑی لالی آ

اہل جوانی دھولا۔ اسان پیکے گالی آ

پہل دیا پتیا وے کہی چھاں توں کیتی آ

اہل جوانی وے دھولا پیارے دی نیتی آ

پہل دیا پتیا وے کہیاں چھڈیاں لگراں نی

کون ریا وے وے دھول پر ویسی دیاں خبراں نی

پہل دیا پتیا وے تیرے پت نی سارے وے

ہت کرلاواں میا میں تیرے ای اوے وے

نکا موٹا باجرا

نکا موٹا باجرہ ماہی وے

میرا کون چمڑیسی ڈھولا

نکا موٹا باجرا گوریئے

تیرا میں چریساں ڈھولا

سوٹا میرا چرخہ ماہی وے

رنگ چایا مٹتیاں ڈھولا

ڈھول پر ویسی سیو

کی بن دا اے رتیاں ڈھولا

سوٹا میرا چرخہ سیو

انگریزی چمڑے ڈھولا

ڈھول حرامی ماہی سے

چڑھ سوندا بنگلے ڈھولا

محلّاں توں اُتری ماہی سے

چل پانٹے نوں چلتے ڈھولا

گھڑا چکاوں ماہی سے

سانوں ہتھ نہ لاویں ڈھولا

گھڑا چکایا ماہی سے

میری پھڑلی وینی ڈھولا

چھڈ دے وینی ماہی سے

ساڈی ذات کینی ڈھولا

جُتتی بنائی ماہی سے

کیوں تریوں راتیں ڈھولا

لک تیرا پتلا ماہی وے

تیری چوڑی چھاتی ڈھولا

مٹھ وے وگڑے ماہی وے

کدی سامان جاتی ڈھولا

چڑھیوں سڑکے ماہی وے

ساڈا کالج دھڑکے ڈھولا

چڑھیوں ریٹے ماہی وے

کدوں ہوسن میلے ڈھولا

سر میرے مولیٰ ماہی وے

کیوں ٹرنا ایں ہولی ڈھولا

مٹھا پتاسہ ماہی وے

کیوں نکلے ہاسا ڈھولا

پُچھیاں سہیلیاں ماہی سے
 تہوں سیکوں لائی وا ڈھولا
 پہلوں اکھیاں ماہی سے
 پھیرل تل جانی وا ڈھولا

وگدی راوی ماہی سے
 وچ وو پھل کالے ڈھولا
 اک مچل منگیا ماہی سے
 کیوں پیوں ویلے ڈھولا

وگ دی راوی ماہی سے
 وچ پٹھا چلائی وا ڈھولا
 میں نہ جیم دی ماہی سے
 توں کتھوں ویاہی وا ڈھولا

چھلا پیا بنیرے

۱۔ شابا میرے پھلتیا دانہ پانی چلتیا
چھلا پیا بنیرے کوس نہیں میرے

کا ہنوں پانا ایس پھیرے

کوس میری ماں دے گھلے گی تے ہاں گے

۲۔ شابا میرے پھلتیا دانہ پانی چلتیا
چھلا پیا کھوہ تے اوہیں ساڈی جوہ تے

گلاں کریئے مونہہ تے

کا ہنوں پانا ایس پھیرے

کوس میری ماں دے گھلے گی تے ہاں گے

شابا میرے پھلتیا دانہ پانی چلتیا

۳- چھلا چھٹی چاندی سوکن پے گئی ماندی
چھٹی چھٹین چاندی

کا ہنوں پانا ایس پھیرے

دس میری ماں دے گھلے گی تے جاں گے

شبابا میرے پھلتیا دانہ پانی چلتیا

۴- چھلا میرے ہتھے دا پتر میری سس دا

بھیت نہیوں دس دا

کا ہنوں پانا ایس پھیرے

۵- چھلا توں نوں تھیوے پتر مٹھے میوے

جنہاں نوں رب دیوے

کا ہنوں پانا ایس پھیرے

۶- چھلا پیا اے لد تے سوکن چڑھ گئی چند تے

تتاں مارے دھڑتے

کاہنوں پانا ایں پھیرے

۷۔ چھلا پسا بیڑی ماں کھڑاچی تیری

تاں مٹھیں پینا ایں میری

کاہنوں پانا ایں پھیرے

۸۔ چھلا دھریا دھوکے ماہی ٹریا رو کے

ویہڑے وچ کھلو کے

کاہنوں پانا ایں پھیرے

وٹس نہیوں میرے

وٹس میری ماں دے گھٹے گی تے جاں گے

شاہا میرے چھلتیا

وانہ پانی چھلتیا

میری مُندری

۱
 میری مُندری دے جا ماہیا
 میں وختاں تال بنائی آ
 ایہہ مُندری میری پئی بھڑولے
 بیجی کنک تے اگ پئے چھولے
 ہولاں دی رُست آئی آ
 میری مُندری دے جا ماہیا
 ۲ - ایہہ مُندری میری لے گیا چڑا
 لہور دیاں ہڈیاں پشور دا کڑا
 جاندھروں گُت کرائی آ
 میری مُندری دے جا ماہیا

۳ - ایہہ مندری میری پٹی براتے

پنج روپے پہلی راتے

سگناں دی رُست آئی آ

میری مندری دے جا ماہیا

۴ - ایہہ مندری میری دے دے نکیا

ہُن کیوں روتا ایں ماں پٹو پٹیا

رڑے تے یاری لائی آ

میری مندری دے جا ماہیا

ونگاں

۱- ایہہ ونگاں میری ماں چڑھائیاں

ایہہ نہیں رکھاں کھجے تال

وہنی پتلی ونگاں ٹوکویاں

۲- ایہہ ونگاں میرے ماہی چڑھائیاں

ایہہ نہیں رکھاں اکھیاں دے تال

چن جی نکیاں ونگاں ٹوکویاں

دو مٹھلے گلابے چاہڑھ، چن میرے دتیاں

وہنی پتلی ونگاں ٹوکویاں

۳- ایہہ ونگاں میری سس نے چڑھائیاں

ایہہ نہیں بھتاں محل دے تال

دینی پستلی ونگاں ٹوکویاں

۴ - فی توں سُن پترے دیئے ماں

اپنے پترے توں سمجھا

ساڈی وینی مروڑ کے مکر گیا

ایہہ تاں مکر گیا مکران

ساڈی دختاں دے وچ جان

ساتھوں پلا چھڑا کے نکل گیا

دینی پستلی

ونگاں ٹوکویاں

کوپتی سس

۱۔ سس جو میری بڑی کوپتی گوہڑے دیندی ونڈ
 جاں میں چرخہ کتن گئی کا کے پا وتی ڈنڈ
 ہن میں چرخہ کناں کہ کا کارکھاں

شبابا شے اسی کا کے دا جن میرا قدر ووصیابا
 شبابا شے کا کے مے باپو دا جیہڑا سوترے گھر آیا
 میں ہن کا کے نوں نے کے بہر رہی آں
 منکھی لڈھے نوں نے کے بہر رہی آں

۲۔ سس جو میری کوپتی دانے دیندی ونڈ
 جاں میں چکی پین گئی کا کے پا وتی ڈنڈ
 ہن میں چکی پیساں کہ کا کارکھاں

شبابا شے ایس کا کے دا جن میرا قدر ودھایا

شبابا شے کا کے مے باپو دا جیہڑا آٹا لے گھر آیا

ہُن میں کا کے نوں نے کے بہہ رہی آں

سکھسی لدھے نوں نے کے بہہ رہی آں

۳۔ سس جو میری بڑی کو پتی بھانڈے دیندی ونڈ

جاں میں بھانڈے مانجن گی کا کے پاوتی ونڈ

ہُن میں بھانڈے مانجاں کہ کا کا رکھیاں

شبابا شے ایس کا کے دا جن میرا قدر ودھایا

شبابا شے کا کے مے باپو دا جیہڑا نوکے لے گھر آیا

ہُن میں کا کے نوں نے کے بہہ رہی آں

سکھسی لدھے نوں نے کے بہہ رہی آں

ظالم سُوئی

سُوئی تھوں نہ مار بے دروا سُوئی اوئے

سُوئی سُوئی دھری سرانے

ناں گھر آٹا ناں گھر دانے

بال روندے بھکھے بھانے

ظالم سُوئی اوئے سُوئی تھوں نہ مار

سُوئی تھوں نہ مار میری ماں کیدوار

او تھے جاواں وے

او تھوں لیاواں سوئیاں چار

ماراں تیرے متھے تال

ظالم سُوئی اوئے سُوئی تھوں نہ مار

سُونی سُونی دھری نہیں چھپکے اندر سس ننان چپے
 باہر سوہرا اوئے سوہرا وہیں وہیں جتھیں چپے

ظالم سُونی اوئے سُونی تھوں نہ مار

سُونی سُونی دھری پٹاری

ایتھے رتاں دی مختاری

ناں کوئی پنچتے تاں پٹواری

ظالم سُونی اوئے سُونی تھوں نہ مار

سُونی نال سیواں میں بھُورا

چھوٹے دیور مار یا ہُورا

ایہہ کی کیتا ای کانسیاں سُورا

ظالم سُونی اوئے سُونی تھوں نہ مار

پکتھی دی لوڑ

اُڑتیں وے کا یا کاواں وے جاہیں شہر لاہور
 جا آکھیں میرے ماہی نوں گھر پکتھی دی لوڑ
 ڈھول میرا بیبا گھر پکتھی دی لوڑ

- پکتھی بنی کشمیرے ڈنڈی بنی لاہور۔ ڈھول میرا . . .
 لے پکتھی بیٹھی ویہڑے مسس ہارے نی بول۔ ڈھول میرا . . .
 مسس ناناں بڑیاں ڈنڈی دتی مرور۔ ڈھول میرا . . .
 اُونڈرا ماہی سکھلاواں وے مانال نہ بول۔ ڈھول میرا . . .
 چُپ کرتے کڈاتے ماواں پُراں وے جوڑ۔ ڈھول میرا . . .
 چُپ کرتے کڈاتے پکے پھڈاں گا ٹور۔ ڈھول میرا . . .
 کچھڑاں چنڈوے سُنوں تیری کی لوڑ۔ ڈھول میرا . . .

- . . . توں مینے رہاں پکے وے چھیاں پایا زور۔ موصول میرا . . .
 . . . توں مینے رہاں پکے وے کدی ساڈی مئی لوڑ۔ موصول میرا . . .
 . . . بے ساں ہال آئی وے چھیاں نیدیں مورا۔ موصول میرا . . .
 . . . ہن میں ہوئی سیانی وے چھیاں کھاں گی کول۔ موصول میرا . . .
 موصول پرچھاویں بہندی وے بہندی چھیاں پل
 رلو سٹیو ہیلیوٹی دساں سوہنے وے بول
 موصول میرا گھر کچھی دی لوڑ

جوانی دیاں مہنڈیاں

اہلِ جوانی دیاں مہنڈیاں

گنڈیاں نے درواں والی ماں نے

اک واری گنڈیاں میری درواں والی ماں نے

اک واری گنڈیاں میری بھوڑی ماں نے

گھڑ سُنیا ریا میرے کتاں دے والے

پہناں گی ماہی دے چائیس والے

اہلِ جوانی دیاں مہنڈیاں

گھڑ سُنیا ریا میرے ہتھاں دا چوڑا

پہناں گی ماہی دے چائیس چوڑا

اہلِ جوانی دیاں مہنڈیاں

گھڑ سُنبار یا میرے پیراں دیاں کڑیاں

پہناں گی ماہی دے چا نہیں کڑیاں

اہل جوانی دیاں لتیاں مہنڈیاں

گھڑ سُنبار یا میرے پیراں دے توڑے

پہناں گی ماہی دے چا نہیں توڑے

اہل جوانی دیاں لتیاں مہنڈیاں

گُنڈیاں نے درداں والی ماں نے

اک واری گُنڈیاں میری بھولڑی ماں نے

اک واری گُنڈیاں میری درداں والی ماں نے

کٹاں دیاں والیاں

آپ ماہی نے چُک نیاں وے میریاں دُکھن کٹاں دیاں وایاں
 جھڑپاں نی میریاں دُکھن کٹاں دیاں وایاں

مٹے نی سُن میریے مٹے تاں پامینوں بندے نی
 وال گوری وے پشیر کالے ڈروی ماں وی ناں گنڈے نی

میریاں دُکھن کٹاں دیاں وایاں ...

مٹے نی سُن میریے مٹے ناں کر میری میری نی
 ایہہ دھصیاں ون چارو مٹے جہوں جہگی وی پھیری نی

میریاں دُکھن کٹاں دیاں وایاں ...

مٹے نی سُن میریے مٹے وارج کدھے کووں منگاں نی
 پھنلی وے تھاں لوگ ہنڈ لوں چوٹے وے تھاں منگاں نی

- میریاں دُکھن کتّاں ویاں وایاں
- مائے نی سُن میریے مائے پئے وچھوٹے بھاسے نی
وال گوری وے پشیر کالے زُلفاں لین ہولاسے نی
- میریاں دُکھن کتّاں ویاں وایاں
- مائے نی سُن میریے مائے پانی بھرن نوں گئیاں نی
را نھن سانوں بویاں مارے نال سیاں لڑپیاں نی
- میریاں دُکھن کتّاں ویاں وایاں
- مائے نی سُن میریے مائے ناں توں مینوں جایا نی
ناں توں مینوں عقل سی وتی ناں گوڈے مڈھے بہا یا نی
- میریاں دُکھن کتّاں ویاں وایاں

نک والونگ

میرے نک والونگ چٹی چاننی تے ماہی چت چائیا اے
 چت چائیا فی میریے جندے وطن نہیں آیا اے

چت چائیا فی میریے جندے

تے چڑھ گیا ریلے نی

کوئی ایسا وی دروی ہوئے

وچھڑیاں توں میلے نی

میرے مرے اچنگ چٹی چاننی تے ماہی چت چائیا اے
 چت چائیا فی میریے جندے وطن نہیں آیا اے

ننگا کندی ساں

ننگا کندی ساں کھیاں تیریاں نوں
کھتوں جم پیوں وے لیکھاں میریاں نوں

ننگا کندی ساں میدا چھان دی ساں
گھوٹ گھوٹ بھنگاں سوہنے بھرا چھتاں
ساڈے ساڈوے نال پناوندا ای

ورج ورج سسے پتر اپنے نوں ساڈے ساڈوے آب گواندا ای
نی توں آپ نوہیں دغے باز نوہیں میرا پتر ایانا کجھ نہیں جاندا ای
ہتھ کورا کجا وچ ٹھنڈا پانی سانوں چھڑے مار جگا وندا ای
ورج ورج سسے پتر اپنے نوں ساڈے ییناں وی نیند گواندا ای
رہو رہو توہیں دغے باز نوہیں میرا پتر ایانا کجھ نہیں جاندا ای

بکری بیٹھ کھلو تڑیے

بکری بیٹھ کھلو تڑیے۔ کیوں ہوئی ایں دلگیر کڑیے
 بیکر بولاں وے ماہی۔ کتاں تھوں میں بچتی آں

والے گھڑاواں تیری کتیں پاواں

بیج و چھاواں گھٹ گل لاواں

ہن کیوں جانی ایں نھ کڑیے کوٹھا کیوں جانی ایں پ کڑیے

نظر ماہی دل رکھ کڑیے نہیں تیرے نے تیر کڑیے

کیوں ہوئی ایں دلگیر کڑیے

بکری بیٹھ کھلو تڑیے

مال دا پیار

وننگاں پڑھانی آں اوہ لگی دینی آں ماہی وے دربار اے
 او تھے جا کے عرض کرنی آں دو چندو لے لڑ اے
 او تھوں بلے دو چندو لے گودی واسنگار اے
 ناں اوہناں وے رکھنی آں ماہیا چونی تے رم لال اے
 پڑھنے اوہناں نوں پاواں وے ماہیا نوں سکول تیار اے
 فیس اوہناں دی دواں وے ماہیا بھرتیاں دا تھال اے
 پڑھ سکولوں گھراں نوں اون کلیجہ ٹھنڈا ٹھار اے
 مرتے بستہ ہتھ وچ چھتری جیے وچ رومال اے
 جس نگری میرے وکں چندو لے اوہ نگری نہال اے

قصور دی جُتی

جُتی قصور دی پیریں نال پوری
 لے ربا سافوں تڑتا پیا اے
 جہناں وانماں دی نہیں سار تان جاناں
 اونیں وانیں سینوں جانا پیا اے
 باغ لوانی آں بھینچے لوانی آں
 وچ لوانی یس توریان وے
 بٹکا جیہا سندا سانوں اکھیاں ماے
 نیہوں تان لگدا اے زوریاں وے
 جُتی قصور دی
 باغ لوانی آں بھینچے لوانی آں

وچ لانی آن بیریاں وے
 کٹناں وایاں سیس گنداون
 کھلیاں زلفاں میریاں وے
 بھتی قصور دی

راولپنڈی دے بنگلے

راولپنڈی دے اُپتے اُپتے بنگلے سیرتے کرنی آں صدر بازار دا
 لے وے تیرا مینہ سانون سارا جگ مارا
 ماہی دے باغ وچ کھڑے ٹھکے بیس وی آں بوٹا اک انار دا
 لے وے تیرا طعنہ سانون سارا جگ مارا
 ماہی میرے نے پانی جو منگیا دو ڈھ نہیں دینی آں پیار دا
 لے وے تیرا طعنہ سانون سارا جگ مارا
 باغ ماہی دے کھڑیاں روپلاں بیس وی آں بوٹا اک گلاب دا
 لے وے تیرا طعنہ سانون سارا جگ مارا

ہمیشہ کنگھی

ہمیشہ کنگھی تے سبز پندی گلی گلی نیناں وی پھراں واہ
 سرگند توں کوپتے نینے اُتے پاوے ڈاک جگلمہ واہ واہ
 کاہنوں آئی ایں نیناں دے نال بڑکے
 سرتھرا آپ میں گنداں واہ واہ
 خالی گیوں دے نندیا دیرا موڑ وچ اٹ دھر کے واہ واہ
 کاہنوں آئیوں سستی چرایتھ کے ماپیاں نے نہتوں ٹورنی واہ واہ
 ٹینوں سکھیاں ملن وی تاں آئیاں
 تے بکراں نوں پالے جھپھیاں واہ واہ

چہرے والے دی یاد

آکھ رہی میں تیلی ٹوں

رُوں پنچ دے ابریلی ٹوں

آکھ رہی سنیارے ٹوں

پاچگی میرے والے ٹوں

آکھ رہی بروالے ٹوں

بھر مُٹھیاں چہرے والے ٹوں

آکھ رہی لاری ٹوں

دے ڈوبا پھلکاری ٹوں

بہار آئی

بہار آئی تانِ طلیا لال
جدائی میری جانِ ہندی لے

دھچھوڑا میری جانِ ہندی لے
سجھن تیری تانگِ ہندی لے

ہوواں لالی بہواں ڈالی
کدھر گیا باغِ دا مالی

.... بہار آئی تانِ طلیا لال

ہوواں درزی سیواں وردی
دسو میرے لال دی مرضی

.... بہار آئی تانِ طلیا لال

ہوواں طوطا پواں پنجرے
 ناں ملیا سوہنا لال تھپوٹی عمرے

... بہار آئی ناں ملیا لال

ہوواں مینا تے مکھاں رسیاں
 ناں تہاں پٹھیاں
 ناں اساں ہستیاں

... بہار آئی ناں ملیا لال

ہوواں طوطا نہیں اڈ جاواں
 جنگل دی سیر کراواں

... بہار آئی ناں ملیا لال

ہوواں مالہن پرواں کھلیاں
 دستو میرے لال دیاں گھلیاں

بہار آئی تان بیبا لال

بہار آئی پتے کیلے

وچھڑیاں نول وی رب میلے

بہار آئی تان بیبا لال

اساں ماہی دی لوڑ کوئی ناں

بھتی بھتی نہیں ملاری دل جانی آں ماں دا صافہ رنگیو تاں
 رنگیو تاں رنگو ایو تاں اساں ماہی دی لوڑ کوئی ناں

اساں جو پکے جانا این

جانا این مُڑ آؤناں نہیں

سستس چھڑ کے سانوں سوہرا مارے

دیوہد حرامی اکتیاں مارے

چیرے والے نوں گل وی نہ آوے

گل کریندا ایٹی ایٹی ایٹی

ایسے گلے وے میں سڑ بل گئی

بلوچا ظالماں

سستی تیرے باغ وچ آتے لیڑے

بلوچا ظالماں سُن فوین میرے

تتی سی ریت سڑ گئے پیر میرے

کہہ گئے قول تے اتوار تیرے

بلوچا ظالماں سُن فوین میرے

کچاوہ یار وا دو مین میرے

بلوچا ظالماں سمجھا نظروں کہ نظراں تیریاں پارن تھرفوں

سستی تیرے باغ وچ مر جاں دا بونا کہ اوہ لگا جانڈا قولماں دا جھوٹا

سستی تیرے باغ وچ گھگھیاں دا جوڑا کہ چندری نیند نے پایا دھچھوڑا

سستی تیرے باغ وچ روٹی پکائیے انبیاں توڑ کے صیہنی بنائیے

سستی تیرے باغ وچ اُتے بویا پی، آپے تر جان گے کہے تیاری
 بلوچا نکھالماں ناں مار طعنے، اللہ دے واسطے مل جامدانے
 بلوچا نکھالماں ناں مار سیٹی، اللہ دے واسطے مل جامستی
 کسے واڈھول ناں پرہیں جاوے
 وچھوڑا ویریاں دے پیش آوے
 اٹھی فجری پتوں تھریں ناں آیا
 کی ایڈا تھر کیتو ای حسد آیا

نوکر ماہی

دُوروں لاہوروں چٹھیاں آئیاں
 کھن کھن نوکر جانا ایس
 سوہرا وی گھٹلاں پتیورا وی گھٹلاں
 گھٹلاں ناں ڈھول ایاناں سیو
 سس وی لڑی تپیس وی لڑی
 کیوں گھٹنی ایس ڈھول پرانے نی
 سوہرا وی آیا، پتیورا وی آیا
 سس وی ہندی تپیس وی ہندی
 میں پھرنی آں نمٹوں جھبونی سیو

دیور وی گھٹاں، جیٹھ وی گھٹاں
 جان ناں دیاں ڈھول ایاتاں سیو
 درانی وی لڑوی جھٹانی وی لڑوی
 کیوں گھٹنی ایں ڈھول پرے نی
 جیٹھ وی آیا دیور وی آیا
 جھٹانی وی ہتدی درانی وی ہتدی
 میں پھرنی آں نہتوں جھوئی سیو

کڑتی ریل دیئے

کڑتی ریل دیئے تینوں کیہڑے شوٹک نال پاواں

میں کالے نال منگی

میں نو من شکر وڈی

کڑتی ریل دیئے

میں گورے نال منگی

میں نو من کھر وڈی

کڑتی ریل دیئے

کالا اندر وڈیا

نال ڈھانڈا وڈیا

کڑتی ریل دیئے

گرا اندر وڑما

لٹ لٹ دیوا بلیا

کڑتی ریل دیئے

کالے سیج وچھائی

چکھوندر موتن آئی

کڑتی ریل دیئے

گورے سیج وچھائی

گوری بیٹن آئی

کڑتی ریل دیئے

تینوں کیہڑے شوٹک نال پاواں

کیہڑے شوٹک نال پاواں

کڑتی ریل دیئے

کلیجے دی درد

اٹھ پئی جے نی میرے درد کلیجے
 پارویو نی چھٹھی میرے ماہیے نوں
 جا پہنچی چھٹھی وجے نی کچھری
 پڑھ لئی نی ماہیے پتاں اُتے دھر کے
 چھٹ گمیاں نی ہتھوں قلم دو آماں
 جھل پئی نی ہیری چار چو فیڑے
 رُپیا نی ماہیا سخر دوں پیرے
 آگیا نی ماہیا وجے نی طےیلے
 آ ماہیے نے ساڈی نمبن جو چھڑ لئی
 دس گوریے نی سانوں حال دے وا

گجری دی پنکھ

اچیاں میاں ٹایاں - وج گجری دی پنکھ ماہیا
 پنکھ جھیندے دوجے - عاشق تے مشوق ماہیا
 پنکھ سہی تہی مشوق سی بھارا، ماہی جی لوک ماہیا
 پنکھ جھیندے ڈھے پئے ہو گئے چکنا چور ماہیا
 سردا پنکھا دتھج کے مے یا ویں پلا مول ماہیا
 سستی تے پٹوں ونوں لہتے لکھ تے لیکے وال ماہیا
 سستی جوا پاسا موٹیا، پٹوں تے نہ نہیں کول ماہیا
 سستی تھل وج روندی مے نئے تیراناں مے ماہیا

ہنیاں وے

ماہی دی جُدائی

دن چڑھیا تے پے گئی جُدائی
وے نہیں کوئی گل پچھ لئی

ستی چوری چوری پریت لکائی

وے نہیں کوئی گل پچھ لئی

رات ہنیری ویلے کویلے

مٹے نی ڈھونڈاں جنگل بیلے

وس نہیں میرا ماہی

وے نہیں کوئی گل پچھ لئی

ڈونگھی ندی آ، تھلا پُرانا

میں اَن تار و تَرَن ناں جانا

کنڑے تے کھلا میرا ماہی

وے نہیں کوئی گل پچھ لئی

چڑھ کوٹھے تے ماری اے بھاتی

دس دی نہیں مہینوال دی ڈاچی

نالے ناں وے سوہنا ماہی

وے نہیں کوئی گل پچھ لئی

اکھیاں

ایسے گُلّ وی ماری وے یس نہیں ساں لاندی اکھیاں
 راتیں تے کہندا بسیں میں بند بنوا ویاں
 ون جد چڑھیا تے اُٹ گئیاں اکھیاں
 پٹ گئیاں اکھیاں ایسے گُلّ وی ماری
 وے یس نہیں ساں لاندی اکھیاں
 راتیں تے کہندا میں چوڑا گھڑا ویاں
 ون جد چڑھیا تے اُٹ گئیاں اکھیاں
 پٹ گئیاں اکھیاں ایسے گُلّ وی ماری
 وے یس نہیں ساں لاندی اکھیاں

روڑا

وے روڑا تاں ماریں

جیویں جوانیاں مانے

اڈھی اڈھی راتیں پانا ایں پھیرے

ناراں پرایاں تال کرنا ایں جھیرے

ٹترے نی بال ایانے

وے روڑا تاں ماریں

ماہی میرے دی اکھ وے نیاری

جیویں میرے چن جی انب دی پھاڑی

دند موتیاں وے دانے

وے روڑا تاں ماریں

سیئے بے خبرے

سیئے بے خبرے نی

تیرا گتیا شہر بھنبول

بے خبری وچ پیت لگائی جاگ آئی تے ٹر گیا ماہی

کرنی پے گئی ٹول

سیئے بے خبرے

ہوتماں میں نال دھا کمایا پٹوں لال کجاوے پایا

سُنجی رہ گئی سوت

سیئے بے خبرے

پٹوں دی ماری کچ نول جادوں وچ تھلاں دے جان گواواں

ہو جاں پردے پلوش

سیئے بے خبرے
 بے خبری نوں خبر نہ کائی سُرَت آئی تے لڈگیا ماہی
 تھلاں دی تتروی ریت
 سیئے بے خبرے

ساویاں پللیاں ونگاں

سبز چھائیاں ونگاں نی میریاں

ساویاں پللیاں ونگاں نی میریاں

ایہہ ونگاں میری ماں نے چھائیاں

پاندی مول نہ سنگاں نی میریاں

ایہہ ونگاں میرے سوہرے چھائیاں

سنگدی مول نہ نگھاں نی میریاں

ایہہ ونگاں میری سس نے چھائیاں

بہہ سردل تے بھتاں نی میریاں

ایہہ ونگاں میرے ماہی نے چھائیاں

ہسدی ہسدی نگھاں نی میریاں

تیری خاطر

موڑیا نہ رہندا مرزا موڑیا نہ رہندا

تیری تیری خاطر دے چیرے والیا

در پر باغ لوایا اے

ہور کسے تیج آؤندا نہیں توں

پھلاں دے تیج آیا اے

توڑ گچھا تیری پگ وچ دیواں

تیتھوں کون سوایا اے

تیری تیری خاطر دے چیرے والیا

در پر محل پوایا اے

ہور کسے تیج آؤندا نہیں توں

دیکھیں دے ہج آیا اے
 ڈاھ کرسی ٹیٹوں بوہے تے دینی آں
 تیتھوں کون سوایا اے
 تیری تیری خاطر دے چیرے والیا
 درتے کھوآ لویا اے
 ہور کسے ہج آؤندا نہیں توں
 نہاون دے ہج آیا اے
 بھر گڑوا تیرے پڈے تے پانی آں
 تیتھوں کون سوایا اے

تھینوں ورج رہیاں وے

ناں گڈ میری دستی چیناں

وے تھینوں ورج رہیاں وے

موڑ رہیاں ہتھ بھوڑ رہیاں وے

ناں گڈ میری دستی چیناں

نہیں تھینوں

ایہہ چیناں نی نہیں بچیاں

ساتھوں تے نہیوں وے بچیاں

وے تھینوں ورج رہیاں وے

ایہہ چیناں نی نہیں وڈھیاں

ساتھوں تے نہیوں وڈھیاں

تئینوں ورج رہیاں وے

ایہہ چیناں فیئیں چھٹرن جو چٹیاں

ساتھوں تے نہیں وے چھٹریاں

وے تئینوں ورج رہیاں

ایہہ چیناں وے میں چھٹرن چٹیاں

ساتھوں تے نہیں وے چھیناں

وے تئینوں ورج رہیاں

پھل موتیے وا کملا یا

لال میرا پھل موتیے وا پھل موتیے وا کملا یا لال میرا
سونے دا گڑوا گنگا محل پانی نہا ون دے ویلے کملا یا

نی لال میرا

چُن چُن کنگراں محل اُساراں و سَن دے ویلے کملا یا

نی لال میرا

لال میرے دی کی دے نشانی کن وچ مندراں گل وچ گانی

اگھ بھبھوت لگایا

نی لال میرا پھل موتیے وا

بونداں برس رہیاں

بونداں تے

برس رہیاں

پیا ناں جا - ناں جا

جھوے دے پہاڑ وے

تیری تیری خاطر وے میں چیر رنگانی آں

کلغی نے لائی آ بہار وے

پیا ناں جا - ناں جا

بونداں تے برس رہیاں

ماہی دی خاطر وے میں کھٹا گھڑانی آں

دورے نے لائی آ بہار وے

بوندیاں تے برس رہیاں

پیا تاں جا - تاں جا

تیری تیری خاطر وے نہیں باغ لوانی آں

چھبے نے لائی اے بہار وے

پیا تاں جا - تاں جا

بوندیاں تے برس رہیاں

وے برس رہیاں پیاری جان

میں بیجاں وے گاجراں

میں بیجاں وے گاجراں

توں پانی دیندا جائیں

میں تیری وے راجھناں

توں میں میرا سا نہیں

میں چچکاں وے گاجراں

توں ٹوکے بھر دا جلیں

میں تیری وے راجھناں

میں پٹاں وے گاجراں

توں دھوندا دھوندا جائیں

میں تیری وے

میں دیچاں وے گاجراں
 توں ہوکا دیندا جہیں

... میں تیری وے

میں دیچاں وے گاجراں
 توں پھیے ییندا جاہیں

میں تیری وے سانجھناں
 توں یہیں میرا ساہیں

موڑ مہاراں

کدے کدے پُنتاں موڑ مہاراں
 وے موڑ مہاراں آگھر باراں
 لال ملاویں ناں ترساویں
 وے یس لکھ لکھ شکر گزاراں
 کدے کدے

ماپیاں میریاں داج رنگایا
 وے جوہن ٹٹ لیا یاراں
 کدے کدے
 زیور گھنے نوں اگ لاواں

وے پھوک مٹاں گھر باراں

کدے کدے . . .

سیوناں تے لکھنا - پڑھنا پرونا

بجھل گمیاں سب کاراں

وے کدے کدے پُنتاں

موڑ مہاراں آ گھر باراں

پیلوں پکیاں

پیلوں پکیاں نی
آچنوں رل یار

پیلوں چگدیاں وردیاں پھٹیاں
ہتھاں وچ لوٹے سراں تے پچھیاں

چگدیاں دھار و دھار

ہتھاں ویاں ترکتیاں نی

آچنوں رل یار

پیلوں چگدیاں بھری پٹاری

لال نہ میا جاندی داری

عشق تیرے دیاں پھٹیاں نی

آچٹوں رل یار

سانوں ماہ وے کالے بدے
کایاں کوہجیاں پائے کجلے

پاندیاں دھار و دھار

نوکاں ترکھیاں نے

آچٹوں رل یار

پیوں پکیاں نی

میریاوے ماہیا

میریاوے ماہیا بیس چڑھی جہازاں تے
 وے چیرے وایا بیس چڑھی جہازاں تے
 دکھ لکھ سجناں وے لکھ بیس کتاباں تے
 وے چیرے وایا لکھ بیس کتاباں تے
 میریاوے ماہیا ماڑی تے طوطا ای
 وے چیرے وایا ماڑی تے طوطا ای
 طوطا اڈوے گیا دل ڈول کھلوتا ای
 وے چیرے وایا دل ڈول کھلوتا ای

میریاوے ماہیا دریاویں کانگیاں نی
 وے چیرے والیا دریاویں کانگیاں نی
 اک واری آسمناں مینوں تیریاں تاہنگیاں نی
 وے چیرے والیاں مینوں تیریاں تاہنگیاں نی

ایہناں جوگیاں نے

ایہناں جوگیاں نے کیہڑے پتن آئے

مے نی ایہناں جوگیاں نے

چونک گھڑا کے دے گیانی پُھل تے ہین نہیں پتے

ایہناں جوگیاں نے

بار گھڑا کے دے گیانی جگمگی بے نہیں پتے

ایہناں جوگیاں نے

بانکاں گھڑا کے دے گیانی مُندری ہے نہیں پتے

ایہناں جوگیاں نے

نہی نہی بین وے وے

نہی نہی بین وے وے

وے ہڑا جوگی

سپ ستانی ہویا

روہی والا جڈے وے وے

وے ہڑا جوگی

اکٹری نوں پادیں چو بارہ

اچھ جوگی میں وے وے

وے ہڑا جوگی

بیٹھ وے ستیاریا

ستیاریا میری نتھ وے گھڑے

وے ہڑا جوگی

نتھ پتی ساج بھارا

اک میری سس وے بُری

وے ہڑا جوگی

عل دی اے چوئزا سارا

اک میرا سہرا وے بُرا

وے ہڑا جوگی

ہتیاں دا یکھا یندا سارا

اک ساڈی نندے وے بُری

وے ہڑا جوگی

ککھیاں دمی کٹی دا چنگیاٹا

اک ساڈا دیرو وے بھلا

وے ہڑا جوگی

بھابھیاں وا انت پیارا

اک ساڈھی ورائی وے بھلی

وے ہڑا جوگی

پیکے تے کر دی اے گزارا

اک چیرے والا وے بھلا

ساریاں تال بند اجیہڑا وارا

روہی بنا لئی آویس وطن

آسجن رل کول بیہیے قصہ و وفراق والا کھول بیہیے

دریا غماں والا روہڑ بیہیے

شام تہتی دالانس گیا نہیں پتہ نشانی دس گیا

روندی جنگلاں وچ سٹ گیا

روہی بنا لئی آویس وطن لب جندڑی لٹی گئی یار سجن

آسجن خط ویکھ وے مینوں تیری جہانی دایک و

میرے تن بدن وچ چھیک و

روہی بنا لئی آویس وطن لب جندڑی لٹی گئی یار سجن

تیری روہی وے وچ بیریاں جدول لگیاں تیریاں میریاں

تیں اعمال نے گھیریاں ہر دم نوکر تیریاں

روہی بنا لئی آدیس وطن لب چندری لئی گئی یار سجن
 تیری روہی سے وچ ٹاہلیاں اسان سخت مصیبتاں جھالیاں
 میراں کھن کتاں یاں الیاں اسان سخت مصیبتاں جھالیاں

روہی بنا لئی آدیس وطن

لب چندری لئی گئی یار سجن

جُتّی نارووال دی

جُتّی نارووال دی وے ستاریاں جُرت جُتی
 ہائے ربا جُتّی ہووے ناں ایہو جیہی
 پا جُتّی وے یس نکلی میرے پتاں تے مھوڑ پئی
 ہائے ربا میری جُتّی دی آب گئی
 اچھی ماڑی لال دی جتھے وگدی اے واٹھنڈی
 وے میا اوتھے ڈاہنی آن لال منجھی
 ہتھ کھورا دووہہ واتیرے پانگے وے پاس کھڑی
 وے ربا چیرے والے نوں خبر نہیں
 موتی دُھتے بھونیس پئے ایہناں دُھلیا ندی آب گئی
 ہائے ربا چیرے والے نوں خبر نہیں
 جیہے آئے تڑگئے ساڈے آئیاں دی قدر نہیں

کہِ مِلْسِی

۱۔ اڑھی راتیں چڑھن کھتیاں

سجین ول میں نکھیاں چھتیاں

لکھیاں رتھیاں ہون مٹھیاں

خدا جانے کے مرھکیاں

سجین مِلْسِی کہ تاں مِلْسِی

بٹے تاں کر مان وطنناں دا

اسیں ہاں یار پرولسی

۲۔ اڑھی راتیں چڑھن مارے

نہناں دے تیر کیوں مارے

خدا جانے کے کیوں مارے

خدا جانے کے کدِ ملیسی

سجّٰنِ ملیسی کہ ناں ملیسی

ہائے ناں کہ مانِ وطنانِ دا

اسی ہاں یارِ پرویسی

۳- اڑھی راتیں پتھے آڑو

وگنِ ندیاں ترنِ تارو

خدا جانے ترنِ تارو

خدا جانے کے کدِ ملیسی

سجّٰنِ ملیسی کہ ناں ملیسی

ناں کہ مانِ وطنانِ دا

اسی ہاں یارِ پرویسی

ہائے گلابی گجرے

ہائے گلابی گجرے
سوکن پائے جھگڑے

ہائے کتھاں دیاں ڈنڈیاں کا ہنوں پانا ایں بھنڈیاں
میں وی تیرے ان دی میں ستھے گلاں جان دی
میں وان تیرے جیڈیاں میں ستھے کھیڈاں کھیڈیاں
ہائے پیراں دے توڑے سوکن پائے وچھوڑے

ہائے نی سوکن نائے

کا ہنوں پائے لوڑے

اڑیو کاگ بنیرے بولیا

- ۱ - اڑیو کاگ بنیرے بولیا
اڈنسیاں پاؤندی دا
میرا نرم کلیجہ ڈولیا
- ۲ - کیتھے لائے نی سبھاں ڈیے
پھل کلا جان گے
- ۳ - کدی پاوطنان ول پھیرے
پنی سٹ جنگل دیاکانواں
ماہی میرا آن بے ملے
- ۴ - تینوں کٹ کٹ چوریاں پاواں
گورے ہونج گلیاں دا کوڑا

جدوں گھر آواں گگا
 تینوں پاواں سٹھاں وا پجڑا
 گورینے ہونج گلیاں وے روکے . ۵
 جدوں میں آواں گگا
 تینوں پاواں سٹھاں وے توڑے

ماری تیریاں غماں دی

۱- نُئی ہیر دے دلاں دی

حال وے رہتا

ماری تیریاں غماں دی

۲- سجن جو ساڈے ادہ لگے ویندے

مگر اوہناں دے یلا

اکتھیں ماہی ویاں مست رنگیلیاں

وچ کجلا نظر یلا

نُئی ہیر

۳- اُوچیاں لمیاں کندھاں چڑھائیاں

وچ رکھائے کریلے

ایسا دے کوئی سجن جو ہو دے

بیرتے رانجھا میلے

لکٹی بیرتے

اچھے لٹے لال کھجورے

-۴

پتر جنہاں دے پیلے

پتر جنہاں دے راول جوگی

ماواں دے کی حیلے

لکٹی بیرتے دلانندی

سال دے رتبا

ماری تیریاں عنماں دی

جھوک

جھوک میرے رانجھے والی کتسی کو دُور اے
 اکھیاں توں نیڑے نیڑے تداں تھوں دُور اے
 جھوک رانجھے والی بل ہی واسیا
 تیرے وچھوڑے میرا تن من جا یا
 . . . جھوک میرے

جے تڑچلیوں وے یس پکوڑی جھوتی آ
 گل ناں کیتی تیری ماں وے کھلوتی آ
 . . . جھوک میرے

جے تڑچلیوں وے یس آنڑا چھان دی
 توں تڑچلیوں وے یس گل نہ جان دی

... جھوک میرے

جے ٹرچٹیوں وے نہیں دانے بھنائی آن

ڈر دی ستیاں تھوں تیری بھولی نہ پانی آن

... جھوک میرے

جے ٹرچٹیوں تیرے نال میں جاواں وے

جند نمائی توں نہیں گھول گھماداں وے

... جھوک میرے

جے ٹرچٹیوں میری بھولی وچ دانے وے

رونڈے تے تیرے بال ایانے وے

... جھوک میرے

جموں شہر و سینڈیا

جموں شہر و سینڈیاں بیباوے و کس شہر میرے

تیرے جیہا میرا لال سائی

لال سائی دل وی جان سائی

اوہے چیرے وی عجب بہار سائی

بیبا ہا پچھتاں تیری ماں تاہیں

بھاؤ پتر کیمہڑے پاسے ٹوریا ای

نرہیں میں نہ ٹوریا توں ناں ٹوریا

وہاں دا لوجھی آپے مر گیا ای

بیباوے صبر کوتریاں دوستاں توں

جنہاں سیٹیاں مار بلا یا ای

بیبا مے صبر پوسے تیریاں چاکراں نوں
 جنہاں ادھی ادھی آتیں گھوڑا جو دتا ای
 بیبا صبر پوسے بیری وایاں نوں
 جنہاں پہلٹے پور منگھا دتا ای
 بیبا صبر پوسے جتوں راجیاں نوں
 جنہاں جاندے رانا نوں لا بیا ای
 بیبا صبر پوسے جتوں رانیاں نوں
 جنہاں میرا تے لال بھیرا بیا ای

کھوہ تے پانی بھریندیے

کھوہ تے پانی بھریندیے گھٹ کو پانی پیا

اپنا تے بھریا واری تاں دیاں لچ پئی بھرئی

لچ تیری نوں گھنگرو گوریے ہتھ لاواں جھڑیا

سیٹھ دا گھوڑا مر جائے کاٹھی رہ جائے ہتھ

گھر جاندیاں نوں پو مارے وے

بیہاپے جائیں شاہیاں وے ہتھ

سر جھجھری بھج پے گوریے

انجوں رہ جائے ہتھ

گھر جاندیاں نوں ماں مارے

گوریے پے جائیں ساٹے وٹس

گھر آنیاں نوں ماں پچھدی دھئے
 کتھوں آئی ایں ترکالاں پا
 ماں تے جھماں گبھرو نی
 ماںے بیٹھا سی جھگڑا پا
 باپ تیرے دا جو اترا دھئے
 تیرا سروں سردار
 زل سہیلیاں پچھدی نی
 کیوں رُتھڑا لال مسنا
 ہتھ کھڑا دُڈھ وا جا کے سُتھرا لال جگا
 کی مُٹا کی جاگدا کی توں گیوں بازار
 ماں سُتتا ماں جاگدا تاں نہیں
 گیا بازار کھوہ مے بول سُنا

بکریاں ہوندیاں ہو گئیاں دے
 بیبا ہُن تے منوں وسار
 شاہشے تیری بُھ دے
 گریے دھن جنیندڑی ماں
 تیریاں سکھناں میں دیاں بیبا
 میریاں دے تیری ماں

ایس کو بیڑے نی

ایس کو بیڑے نی پانے نوں کیوں چلی ایس
میریئے ناز کے نارے

ایس کو بیڑے وے پائیے دی لور سی
میریا وہمیا ڈھولا

کیہڑی کھوہڑی نی سانوں دس وے
میریئے ناز کے نارے

اوہو کھوہڑی وے سانوں مجھل گئی
میریا وہمیا ڈھولا

اوہو جھجھری نی سانوں دس وے
میریئے ناز کے نارے

او ہو بھجوری دے ساتھوں جج گئی

میریا وہمیا ڈھولا

او ہو ٹھیکری دے سانوں دس دے

میریئے تاز کے ارے

او ہو ٹھیکری دے بالک لے گئے

میریا وہمیا ڈھولا

تلییر کاگا

اڈیں وے میرے تلییر کاگا لمی نیں وے اڈاری
 جا آکھیں میرے نوشہ وے دیر گوری منوں کیوں و ساری

گوریے ناں اساں و سری تاہیں و ساری

ہر دم لگ نی ایں پیاری

ییا ناں تساں بھیجا سکھ دا سنیہا

ناں تساں بھیجی اے چیری

گوریے کدھے ہتھ بھیجاں سکھ دا سنیہڑا

کدھے ہتھ بھیجاں نیں چیری

ییا آندے جانے ہتھ سکھ دا سنیہا

چیرے وے وے چیری

گریے لکھن جو گا کاگت نہیں بھدا
 قلمے جو گی نہیوں شاہی
 میا دل دا ٹکڑا میں کاگت بناواں
 نیناں دے کھلے دی شاہی
 ہتھ دی انگلی دی قلم بناواں
 رو رو، منجواں دا پانی
 لکھن وایا توں ایسا ہے لکھ دے
 شوہ واچدیاں گھر آدے
 بہہ پرچھاویں میں چیری جو واچاں
 قسیناں پانی سو غباری
 تاں ڈھلتو تاں ڈھلو کیو نینوں
 چٹھی تے واچاں میں ساری

ہریالیا تو تا

تو تا وے ہریالیا تو تا تو ت پلمدے زر دے
 اینہی لہنہی راہیں میرے جاندے توڑٹھے دونیاں لے برے؟
 تو تا وے ہریالیا تو تا تو ت پلمدے پا وے
 جیہڑے سجن پردیس وسیندے مرنی آن تنہاندے ا وے
 ماں پچھتے بھربانی پچھتے دھیئے چھلڑا کتھے گویا؟
 ماٹے سبھڑی چھی واکا لڑا چھلا ڈگھرا نظر نہ آیا
 ماٹے نی سُن میریے ماٹے اک گل سُن لے میری
 میرے بان دیاں دھیکاں پُھلیاں کچرک رہاں من ماری
 دھیئے نی سُن میریے دھیئے ناں کر ایڈ بہانے
 جتنا کوہر تیرا کونت ایاماں توں جانی یس واندھے

کتنا کوجر مئے واندے نے ٹینڈے کتنا کوجر رٹاں اپنی
 ماسے ایہہ جوبن میرا اینویں مصل جانان جیوں یاواں داپنی
 کی توں پاویں مار حمیلاں کی توں پاویں نتھ چوڑا
 جس رانجھیٹے دامان کریں توں نتھ کھونڈی موہکے ٹھورا
 دسیر دے تھاں لونگ ہنڈاواں چوٹے دے تھاں ونگاں
 ایتھے اوتھے دوہیں جہانیں میں خیر رانجھیٹے دی مگیاں
 کیہڑے پن تیریاں مجھیاں نگھیاں کیہڑے پن تیریاں گامیں
 کیہڑے پن میاں رانجھا نگھیا ہیر نمائی واسائیں

رہا کتے بیٹے

اپنے ماہی نوں چیرا بھگایا کلغی والے نے بڑا چر لایا
رہا کتے بیٹے

کتے بیٹے نوں بہہ سمجھائیے کجھ دلاں دیاں کھول سٹائیے
رہا کتے بیٹے

اپنے ماہی نوں کنٹھا گھڑایا دھاگے والے نے بڑا چر لایا
رہا کتے بیٹے

اپنے ماہی نوں والا گھڑایا

مُرکی والے نے بڑا چر لایا

رہا کتے بیٹے

ٹاہلیاں پتیاں والیاں

کٹھنے تے لاناں ٹاہلیاں

وے پتیاں والیاں

وے میرا پتلا ماہی

کٹھنے تے لاواں شہتوت

بے سمجھے نوں سمجھ نہ آئی

باگیں تے لانی آن ٹاہلیاں

وے پتیاں والیاں

وے میرا پتلا ماہی

بوہے تے لاواں شہتوت

بے سمجھے نوں سمجھ نہ آئی

گھٹ گھٹ ہوئیاں نے ٹاہلیاں

وے پتیاں والیاں

وے میرا پتلا ماہی

ادھ گھٹ ہوئے شہتوت

بے سمجھے نوں سمجھ نہ آئی

بھائی وے رہے رہے جانیا

وے پیلوں کھاندیا

وے میتھی وی گڈی

جا آکھیں میرے ماہی نوں

گوری روندڑی چھڈی

روندڑی چھڈی تے کی ہویا

اوصدا دل پر چاپو

اگے تے چرخہ رانگلا

پچھے پہڑا ٹاھو

بھائی وے راہے راہے جاندیا

وے پیلوں کھاندیا

وے سروالاں دا چوڑا

جا آکھیں ڈھول مہیم نوں

وے گوری پہنیا پوڑا

چوڑا پایا تے کی ہویا

چوڑا سہج ہنڈا

گلی گلی میرے دوست نی

چوڑے لاج نہ لائیو

تیرے جیے لکھ چھوکرے

وے کنٹیں کوکلے

وے ہانوں پھل ریاؤندے

ہس ہس دیندے گوریاں

وے تیئوں سدھرناں آئی

میرے جہیاں لکھ گوریاں

وے پینچے ڈوریاں

وے کچھڑ بال چندولے

ہس ہس دیندیاں لوریاں

وے تیئوں سدھرنہ آئی

مستی وا باوا بنانی آں

وے جھگکا پانی آں

وے اُتے دینی آں کھنسی

ناں رو مٹی دیا باویا

وے تیرا پیو پر دسی

مٹی دا باوا نہیں بولی دا

وے نہیں چال دا

وے نہیں دیندا ہنگارا

نہا دن لگی دا گل گیا نی

میرا مٹی دا باوا

جوین ونڈیے

مالن تیریاں مویاں لڈھاں توں پلڑیاں

کتے ماہی ملے ماہیرا

ماہی ملے تے بھگڑا ہو

بکتے ملو تے جوین ونڈیے

ہورناں دی مچھیں واری چوڑیاں کوئی سانوں دی گدبو

کتے ماہی ملے ماہیرا

ماہی ملے تے بھگڑا ہو

بکتے ملو تے جوین ونڈیے

نیڑے لائے بیبا نوکری سنج پئی گھر آ
 کتے ماہی ملے تے جھگڑا ہو
 نیلے تے گھوڑے والیا گھوڑا سچ بھجا
 کتے ماہی ملے . . .

سوہنی دا پریم

لکڑے نی کنڈیا لئی تیری ٹھنڈی چھان
 لنگھ لنگھ جانڈیاں مجلساں بہہ بہہ جان دیوان
 نیلے گھوڑے وایا گھوڑا سبج دوڑا
 اڑیا دھمک پوے میرے مھلاں نوں
 تے کھلے پئی روال
 باری وچ کھلوتیے شیشہ نہ چمکا
 قہر پوے تیرے روپ نوں
 گیا کیلجے نوں کھا
 پٹیاں رکھ گوا لیاں ، نہیں گوائے رو
 ایس جوانی دے ان دا ، محرم ناں ملیا کو

(استاد الله بختی)

سوهنی کمپارن

پٹیاں رکھ گندا کے نیٹاں نوں سمجھا

ایس جوانی دے ہن دا

محرم ہے دے مہینوال

بٹیا دے سُن میرا سوہنی نوں سمجھا

تینوں تنتے نوں چھڈ کے

جاندی پاس مہینوال

مائے فی سُن میریے ایڈے بول نہ بول

دنے کڈھے کسیدڑا

راتیں سوندی ساڈے کول

ناریاں چنچل ناریاں چنچل کم کرن

ونے ڈرن بلائیاں

راتیں ندی نرن

سس گئی گھیا راں دے کچا گھڑا پتھا
 کچا گھڑا پتھ کے اُتے پکوڑی بتی لا
 لے گھڑا سس ٹرپٹی اوس بُہجے دے اوہلے ککا
 آسوہنی نے کے ٹرپٹی تھل پیٹی دریا
 کچا تے گھڑا کھریا سوہنی وی ڈبٹی نال
 جس بُہجے ہتھ پاوندی اوہ بُہجا کھڑا جا
 پھینو نی جل رکھیو چُن چُن کھانا میرا ماس
 اک ناں کھانے نمین ساڈرے سانوں اے ملن دی آس
 دُوھوں وہی جما یا تے دیوں بنا لئی چھاہ
 آج نہیں سوہنی آوندی کتے پے گئی لڑے راہ
 دُوھوں وہی بنا یا ، دیوں بنا یا پنیر
 آج نہیں سوہنی آوندی کتھے پے گئی ڈوگرے پنیر

بیٹا ایسے راجے دا

بیٹا دے محلاں دے ہیٹھوں جاندا یا
چور سداوناں کے ساہج کے بیٹا ایسے کسے راجے دا

بیو نی چوراں دے میلے میلے کپے

ساڈے ساہاں دا چڑھا ویس

میں بیٹاواں راجے دا

بیٹا محل چھتانی آں پوٹریاں

توں پوٹری پوٹری چڑھ آ

میرے من چا

توں بیٹا ایسے راجے دا

بیو نی پوٹری چڑھیندڑا ماریا

میری سارنگی جائے گی کھس
 غریبے ڈوم دانی
 بیبا ہتھال دیاں دیواں مندیاں
 تیری سارنگڑھی دیاں چھڑا
 توں بیٹا ایں راجڑے دا
 بیبا باغ سدانی آں کنجریاں
 توں باغ تماشڑے آ
 میرے مَن چا
 توں بیٹا ایں راجڑے دا
 بیبو بانہیں آؤندا ماریا نی
 میرا گھوڑا جاوگا کھس
 غریبے ڈوم دانی

بیباکتاں دیاں ویچاں وایاں
 تیرا گھوڑا دیاں چھڑا میرے مئی چا
 توں بیٹا ایں راجڑے دا
 بیباکجھ کجھہ کیلجڑے نوں ہوجاندا ای
 ساڈا صبر غریباں دا پئے جائی گکا
 توں بیٹا ایں راجڑے دا
 بیبا وے کیہو جیہاں گھر گویاں
 کیہو جیہی تیری نار
 حرامیا بیبا وے
 بیبونی تیرے جیہاں گھر گویاں
 تیتھوں چنگیر ٹری نار
 حرامڑے بیبڑے نی

انہاں دا بُور

انہاں دے تھلے تھلے جانڈیا - چھھیلا ہو

انہاں دا جھڑ پیا بُور - پنچھیا

اب پئے رس چو پیا ای

میرا چوں والا ریا رور پنچھیا

انہاں دے تھلے تھلے جانڈیا - چھھیلا ہو

کن چلایا میں ول روڑ - پنچھیا

کوٹھے دے اُتے کھلو تڑیئے

میں چلایا میں ول روڑ پنچھیا

روڑاں دی ماری وے میں ناں مراں

بولوں دی ماری چکنا چور - پنچھیا

کوٹھے دے اُتے داری کوٹھڑی

دُھر کوٹھے تے تندور پنچیا

گن گن لاواں روٹیاں واری

بھر بھر لانی آں پور۔ پنچیا

سسو دے جانے داری کھا گئے

اماں دے جانے واری دُور پنچیا

پابندے دے پچھن واری میں چلی چھپلا، مو

تھال وچ پا کے قبول۔ پنچیا

کہہ قہیں تے پابندیا واری پتری

کہوں تے آوے میرا دھول پنچیا

کہہ قہی تے بی بی تیری پتری

بارھویں تے وریں تیرا دھول پنچیا

اگ لاماں تیری پتری
 ندی وڑھاواں تیرے بول پنچھیا
 پاندے دے نچھن واری میں چلی
 سٹھ بسیلیاں دے تال پنچھیا

کدھیں تے پاندیا واری پتری
 کدوں تے آوے میرا ڈھول پنچھیا
 کدھی نی . لی لی تیری پتری
 بھکے دوپہرے تیرے کول پنچھیا

سونے جڑاواں تیری پتری
 موتی جڑاواں تیرے بول پنچھیا

کھڑے کلمے

کھڑے کلمے کھڑے دی کیوں ناہیں کھڑے دی رت آئی
 آسوں وی کھڑے پاسوں وی کھڑے وچوں کھڑے کیوں ناہیں
 رہا میل اونہاں نوں جنہاں سپاہ اسادی
 رہا مار اونہاں نوں بدیاں دیکھنے سائوں
 سانویا وے سلوہیا منڈیا توں میرا میں تیری
 توں میرا میں تیری چیرے والیا پا جوگی والی پھیری
 چلو ستورل دکھین چلئے راجھے باغ لویا
 کھڑے وی گڑے مٹھڑے وی گڑے انب لگانج پایا

آویں وے درداں والی دیا رانجھاتیں اَنج کیوں چ لایا
 چلو سیتو رُل دیکھیں چٹئے رانجھے نے بھیس وٹایا
 کن پڑا کے مُندراں پایاں متھے تک سو دیا
 بیری خاطر منگن چڑھیا۔ گھر گھر اکھ جگایا

رُکھڑا کیوں نی پھرے

اک نیس موہی تیریاں کایاں سوہنیاں کیساں تے
 دوجی میں موہی تیریاں نت دیاں دیاں تے
 ایہنوں رُل پُچھو سیو

ایہہ رُکھڑا کیوں نی پھرے

اک نیس موہی تیری کالی سوہنی گانی تے
 دوجی میں موہی تیری نت دی بدنامی تے
 ایہنوں رُل پُچھو سیو

ایہہ رُکھڑا کیوں نی پھرے

اک نیس موہی تیریاں چٹیاں سوہنیاں دنداں تے
 دوجی میں موہی تیرے نت دیاں کھنڈل تے

ایہنوں رُل پُچھو سیتو

ایہہ رُٹھڑا کیوں نی پھرے

اک یس موہی تیرے رانگلے سوٹے تے

دو جی یس موہی تیرے نت دے دگوچے تے

ایہنوں رُل پُچھو سیتو

ایہہ رُٹھڑا کیوں نی پھرے

ہل واہندے چنگے

اُتے چھلکاری یس رہندی کنواری
 سستو پُت پر دیس نوں توریا ای
 اُتے دوپٹہ - من ہو گیا کھتا
 سستو پُت پر دیس نوں توریا ای
 گل میرے گانی میری بھری جوانی
 سستو پُت پر دیس نوں توریا ای
 ہل واہندے چنگے تے نوکر مندے
 سستو پُت پر دیس نوں توریا ای

رُکھاناں جاہیں

چیرا تینوں بیبا تیریاں دوستاں نوں
 تیرے نغراں نوں کلفیاں چار
 بیبا رُکھاناں جاہیں

رُکھاناں جاہیں وے دل دیاں دے جاہیں
 دل دیاں دے جاہیں وے من دیاں نئے جاہیں

نیں ہر دم نوکر تیری آں

بیبا رُکھاناں جاہیں

کنٹھا تینوں بیبا تیریاں دوستاں نوں
 تیرے نغراں نوں بگتیاں چار
 بیبا رُکھاناں جاہیں

چونک گھڑایا

بیا چونک گھڑایا

گھڑا کھٹے پایا

پہنن ناں دے تیری ماں دے

بیا پھل سکتے تیریاں پننگاں دے پاوے

میں سکتی آل تیرے دے

گوریئے پھل سکتے بانیں مور بہتیرے

توں ناں سکتیں میریئے نارے

بیا بسند گھڑاے

گھڑا ڈبے پائے

پہنن ناں دے تیری ماں دے

ایاناں کونت

رتا پھل گلاب دا کھڑیا مانی رے باغ
 ساڈا توڑیا نہ کتے لیا مانی نے توڑ
 ہتھ وچ نہیں میوندا - آندا وچ جھولی پا
 جھولی وچ نہیں میوندا آندا ہست لدا
 پنجاں ورھیاں دا چھوکرا وِتا چھولی پا
 نائی تیرے پتھے مرن بہن دی جڑھ جا
 گلی گلی وچ کھڈا ونڈی لوکی جانن بھرا
 پال پوس کے وڈا کیتا کیتا چھیل جوان

کھیڈن سکھیوں گیڈیاں تے کھٹی کیدی کھاں
 کھٹی کھا میرے باپ دی تینوں کی پرواہ
 جے سس مارے بویاں بھیر کدھر نول جاں
 جے سس مارے بویاں تے پکڑے تڑ جا
 پکے وٹن کوریاں میں وٹساں شریکے نال

ونجارا پھردا

گلی گلی ونجارا اے پھردا

ساڈی گلی ول آ

ونگڑیاں تے یعنی آن چڑھا

ستس گئی کتن نشان گئی تمہن

ونگڑیاں تے یعنی آن چڑھا

اگے تے کت دی ساں میں دو چار چھٹیاں

اچ تے میں کتیا اسی پا

بھلا مینوں تیری سونہ

ونگڑیاں دا مینوں چا

کھوہے دے اُتے نہیں پانی لین جانی آن

دنگڑیاں رے جا
 بھلا میٹوں تیری سونہ
 بانہہ تے یعنی آں لکا
 اگروں منڈا ہت دا تے کھیڈا دا ملیا
 بھابیاں تے دتا ای سکھا
 نے دندا منڈا دوالے نی ہویا
 لاہواں تیری دنگڑیاں دا چا
 چن چن ڈکے یں جھولی وچ پانی آں
 بھانی آں یں پکیاں دے راہ
 نے آنا منڈا بھانی ویہڑے ہاندڑا
 بھانی میریاں روٹیاں پکا
 بھابی پھڑ آنا چک ویہڑے وچ ماریا

جا کے رن نوں لیا

بھلا سُنوں تیری سونہ

جا کے رن نوں لیا

بھابی ریاں پکیاں بہتیرا چسر کھاہیاں

تیریاں دا نتھا نہیوں چا

اگے رتا ڈولا

پچھے نیلا گھوڑا

گرے تے آندا ای بھجا

پنج روپے مُنڈا مُٹھ وچ دیندا

سچڑیاں لئیں توں چڑھا

روڑے گوہے چک پیڈ ٹیارے نی

روڑے گوہے چک پیڈ ٹیارے نی
 اڈی تیری لگا کنڈڑا بھٹلے نارے نی
 میرے کنڈے دی تینوں کی پئی سپاہیا وے
 توں راہے راہے تریا جا بھلتیا راہیا وے
 کون کڈھے تیرا کنڈڑا ٹیارے نی
 کون سوے کنڈے پیر بھٹلے نارے نی
 بھابو کڈھے میرا کنڈڑا سپاہیا وے
 ویر سوے کنڈے دی پیر بھلتیا راہیا وے
 کھوہے تے پانی بھریندیے ٹیارے نی

گھٹ کو پانی پیا بھلے نارے نی
 اپنا کڈھیا واری ناں دیاں سپاہیا وے
 آپے کڈھ کے پی بھلتیا راہیا وے
 لچ تیری نوں گنگر و مٹیارے نی
 ہتھ لایاں جھڑ جان بھلے نارے نی
 سوتنے دی وٹ لے دُور سپاہیا وے
 چھتر بنائے ڈول بھلتیا راہیا وے
 پانی پسندا رہ گیا مٹیارے نی
 اُن روٹی وی وی لوڑ بھلے نارے نی
 سیر کو آٹا نہیں دیاں سپاہیا وے
 بھیسوری دیہڑے جا بھلتیا راہیا وے
 روٹی کھاندا رہ پیا مٹیارے نی

اُن منجی دی وی لوڑ بھلے نارے نی
 منجی منجی تینوں میں دیاں سپاہیا وے
 تکیے جا کے سوں بھلیا راہیا وے
 درتیرے تے یں کھڑی سپاہیا وے
 دن چڑھیا اٹھ جاگ میریا ماہیا وے
 چوری دا چھتاں تینوں میں دیاں سپاہیا وے
 چونکے بہ کے کھا میریا ماہیا وے
 چوری دا چھتاں تیراناں لوں مٹیارے نی
 جھپوری کرے یاد پتلے نارے نی
 دوھ دا چھتاں تینوں میں دیاں سپاہیا وے
 پنگے چٹھ کے پی وے میریا ماہیا وے
 دوھ دا چھتاں ناں لوں مٹیارے نی

چھتر کر کے یاد بائگیئے تارے نی
 زتا پنگ تئٹوں نیں دیاں سپا سیا وے
 چٹھ پجبارے سوں میر یا ماہیا وے
 رتے پنگ تے تاں سوال ٹیلے نی
 بگیہ کر کے یاد بائگیئے تارے نی

موڑ گھوڑا چھاوین جاہیں

ویڑے تے میرے ہری پھلا ہی
 وے بیاموڑ گھوڑا چھاویں بہہ جاہیں
 چھاویں وی بہہ گیا دوگلاں وی کر گیا نی
 بھیناں اوہ ماہی ریلے چڑھ گیا نی
 مونہہ دیا مٹھیا دل دیا دھوپٹیا
 تیرے ڈیرے بندی ہے وے
 ہور ہووے ساڈی جانے گی جھتی
 نیہی ہی وے ہاری تسی چتیبہ جے
 ویڑے تے میرے گواں دا جوڑا
 بیاموڑ گھوڑا دودھ پی جاہیں

دوڑھ وی پی گیا رو گللاں وی کر گیا نی

اوہو ماہی ریلے چڑھ گیا نی

ویڑے تے میرے انباں واہوٹا

وے پیا موڑ گھوڑا انب کھا جائیں

انب وی کھا گیا دو گللاں وی کر گیا نی

اوہو ماہی ریلے چڑھ گیا نی

مونہہ دیا مٹھیا دل دیا کھوٹیا

تیرے ڈیرے بندی ہو رہے وے

ہور ہو وے ساڈی جانے گی جیتی

یئیں ہی وے ناری تسی جتیو جے

میںوں سچنا آیا

ساون ماہ دیاں پین بھواراں
سُستی گوڈڑے گل لائے

جانی انت پیاریا

سُستی سُستی نوں میںوں سچنا آیا

بیٹھڑی رہی ویکھ جانی کھڑا تھایا

سُستی سُستی نوں بیاوے میںوں سچنا آیا

بیٹھڑی انبھول گوری ریس گنڈایا

کت دی کت دی بھیناں میری چوہندی وئی

بھیناں میںوں دیہ ووصایاں جانی وئی تئی

کت دی کت دی بھیناں نی میری چوہندی چھئی

بھیناں مٹیوں ویہو ودھائیاں رانجھے وائی مٹی

کت دیاں کت دیاں بھینو میری ویسیر لنگے

بھیناں مٹیوں ویہو ودھائیاں رانجھا آیا اٹکے

کت دیاں کت دیاں بھینو میرا سوہڑا پھریا

مٹیوں ویہو ودھائیاں رانجھا اٹکوں تریا

کت دیاں کت دیاں بھینو میری ماہل گڑاے

بھیناں مٹیوں ویہو ودھائیاں رانجھا کھٹ گھراوے

اوندیاں اوندیاں چڑھ گیا چبارے

سکھ نہ پچھی بے درد دھولے ہنسیارے

اوند اوند اوند بھیناں چڑھ گیا ساتہیں

سکھ نہ پچھی بے درد دھولے دیاں تاہیں

کٹ کٹ چوریاں میں پاؤنی آں چھتے

عرضاں کر رہیاں ڈھول اک نہ منے
 کٹ کٹ چڑیاں میں پاؤنی آن کاواں
 سکھ نہ بچھی وے ڈھولا تیرے بھین بھراواں
 کٹ کٹ چڑیاں میں پاؤنی آن نھال
 عرضان من ریاں ڈھولے میں ہوگی نہال
 ساون ماہ دیاں پین پھواراں
 سستی گوڈڑے گل لائے
 جانی انت پیارا

بے سمجھا بے دردا

جے جاناں تُوں نوکر راجے دا
میں پیو کر رہاں وے کھاری

وے بے سمجھا

بے دردا

چند بیا ساڈے ماپیاں نے وِڑے
تُوں متھا گھڑا مینا کھاری

وے بے سمجھا

بے دردا

میں پیو گھر رہاں وے کھاری
ٹھوٹھی بیا ساڈے ماپیاں دتہری

توں پُھل گھڑا مینا کاری

وے بے سمجھا

بے دروا

میں پیو گھر رہواں وے کواری

جے جاتاں توں نوکر راجے وا

میں پیو گھر رہواں وے کواری

وے بے سمجھا

بے دروا

جانی نظر نہ آوے

چند گھڑا کے میں چڑھی آں چبارے
 دیکھیاں چو کوئی جانی نظر ناں آوے
 ساڈا صبر فرنگئے نوں مارے
 ناں رینداں چھٹیاں ناں طلباں تارے
 نوکر رکھ لے توں چھڑے تے کوارے
 نہ ہون رتیاں ناں پین پوارے
 ٹھوٹھی گھڑا کے میں چڑھی دے چبارے
 دیکھیاں چو کوئی جانی نظر ناں آوے
 ہنگا گھڑا کے میں چڑھی دے چبارے
 دیکھیاں چو کوئی جانی نظر ناں آوے

ایتھے وے گا کپہڑا

کاہنوں پرائیاں نی بیٹھکاں وے کاہنوں رکھیا ہی دیہڑا
 توں تڑچلیوں نوکری وے ایتھے وے گا کپہڑا
 وے نوں پائیاں بیٹھکاں گوئیے تیرے کتنے نوں دیہڑا
 میں تڑچلیاں نوکری گوریے ویر وے شوگا مسیرا
 ویر تے تیرا نوکرا وے کی لگت دا ای میرا
 باہرتے کدھوگا کپہڑوں وے گل گھٹوگا مسیرا
 بوہے تے ماراں گی جندے وے پیکے لاواں گی ڈیرا
 ویریں دا دھوواں گی بھتر وے مینوں رزق بہتیرا

بھابھیاں واگڑھوں کیڈراوے میرا قدر و دھیرا
 بیٹھاں گی وچ سہیلیاں دے چیتا بھل جاؤگا تیرا
 پیکے وٹسن کواریاں نی پیکے کم کی تیرا
 بیٹھیں توں وچ شریکے نی چیتا آجاؤگا میرا

وے گھر لُون ہے نہیں

وے گھر لُون ہے نہیں وے دسارے نہیں
 جھٹوں جان وے بیا وے بہارے نہیں
 نی گھر لُون ہے گا نی دسارے گی
 جھٹوں جان دی گوریے بہارے گی
 جے توں ترُ چلیوں نوکری بیبا
 وے اپنی ماں توں سمجھا جائیں
 لگت دی ماں میری لگے ستر تیری
 پیرھی منگے نا جو منجھی ڈواہ دینی

ماں ساڈی سمجھی ہوئی نی سمجھائی ہوئی
 ماں ساڈی نوں بول مندا نہیں بولنا
 ایہہ گل ہوئی نہیں بولی سہنی نہیں اول
 ورجی زبان بندی دی وے رہنی نہیںوں

جھل جھل برٹیا

جھل جھل برٹیا وے ساٹے سبھاں لایا
 تُوں جیو میرے جانی جن ایہہ بوٹا لایا
 سیکر جھوللاں گوریے نی پانی با، جھتھ تھایا
 تُوں جیو میرے جانی جن ایہہ بوٹا لایا
 نیناں وے پٹ سنگار کے بوٹے پانی لاواں
 تُوں جیو میرے
 سد کے چوہرے دا بیڑا نی بوٹے وار کراواں
 تُوں جیو میرے
 جاں بوٹے پانی پویا نی بوٹا نسر آیا
 تُوں جیو میرے

سد نرکھان دا بیڑا نی چنن رکھ چرایا

توں جیو میرے جانی جن ایہہ بوٹا لایا

چارے چرایاں چوکیاں نی نچواں پنگ چرایا

توں جیو میرے جانی جن ایہہ بوٹا لایا

زمرے دا سوت کتا کے نی گوری پنگ اُنایا

توں جیو میرے

لونگاں دی منج گٹا کے نی گوری پند پوانی

توں جیو میرے

پونکے ڈاہیاں چونکیاں ماری پنگ ڈھایا

توں جیو میرے جانی جن ایہہ بوٹا لایا

سستی ساں چاود تان کے جانی آن جگھایا

توں جیو میرے جانی جن ایہہ بوٹا لایا

ناں چھڑناں چھڑ جانا وے سانوں نیند پاری
 تُوں جیو میرے جانی جن ایہہ بُوٹا لایا
 تینوں ناں نیند پاری نی سانوں سچ پاری
 تُوں جیو میرے
 جاواں گے جتوں ی نوکری نی پتھوں یوں لکھالی
 تُوں جیو میرے
 جے تَساں جانا نوکری جی سانوں دے جاؤ نشانی
 تُوں جیو میرے
 ایہو نشانی ساڈھی نی گوری بال چندولا
 تُوں جیو میرے
 ایہو نشانی رب دی دے پھلا چھاپ نشانی
 تُوں جیو میرے جانی جن ایہہ بُوٹا لایا

کدوں مت سنبھلیں گا

چُور اگھڑا کے دے گیا نی پُت سُوہے دا
 بندیاں دی دے گیا سانی۔ میں تیرے رٹ لائی
 کدوں مت سنبھلیں گا

مت سمجھ بیگتیاں پُتتا
 سکتے دانگوں ڈصل جائیں گا
 بیباوے ساڈا تہکلیا پیر جہازوں
 کدوں مت سنبھلیں گا

چونک گھڑا کے دے گیا نی پُت سُوہے دا
 پچھلاں دی دے گیا سانی
 میں تیرے رٹ لائی

ساون پنڈھناں چٹے

میں تینوں آہندی میرے انت پایے

ساون پنڈھ نہ پٹے دے

ساون ماہ دیاں پین بھولراں بدل ہم محکم لائی

گھوڑا وی بھج گیا

تیری کاٹھی وی بھج گئی

ہور بھجی میرے پتلے دی کھونڈی

چیرا وی بھج گیا

تیری کلنی وی بھج گئی

ہور بھجی میرے پتلے دی کھونڈی

پٹواری منڈیا

گھوڑا تینٹوں سرکاروں ہل دا کاٹھی داریا ناں جائیں
 وے پٹواری منڈیا ہال وچھوڑا تاں پائیں
 گھوڑا تیرا سوہنا تیری کاٹھی نوں عاشق پئے تک وے
 تک وے ہائے بھولے نی سانوں رہٹ ملوگاں دی پئے دس دے

خونی نیناں وچ جی دس وے

کنٹھا تینٹوں سرکاروں ہل دا

گئی داریا تاں جائیں

چیرا تینٹوں سرکاروں ہل دا

کلنھی داریا تاں جائیں

توں کیہڑے دکھوں کالا ہوؤں

بھورا وے سُن میریا

توں کیہڑے دکھوں کالا ہوؤں

نی نیں کالا نی گوریے نی

نیں تیرے دکھوں کالا ہویا

جے توں میرے دکھوں

کالا ہویا بھورا میریا

نیں پیکے تُوں جاں

جے توں پیکے تُوں جا دیں

چندے میریئے

نیں رستہ نل کھلوواں چندے

جے توں رستہ نل کھلوویں

بھورا میریا

نیں ٹپ دریا نول جانواں

نیں مچھلی بن نگھ جاواں چندے

توں بہہ جا بہہ جانا جرنی

گورے

نیں تیرے دکھوں کالا نہیں ہویا

کدے چند تے بند مناں پہن داسیں

کدے چند تے بند مناں پہن داسیں
 ہُن ترس رہیوں روٹی کھاوے نوں
 چل جیاوے کجھ کھا میئے
 جتھے چارہ ناں چلے وے سیانیاں دا
 کدی بیٹھ دہیزے گلاں کیتیاں سن
 ہُن ترس رہیوں مکھ ویکھنے نوں
 چل جیاوے کتے ڈب میئے
 جتھے درج نہ اڑے مہانیاں دا

نیواں نیواں کوٹھا اُتے چھت ہے نہیں
 چھتے سوہراوتے اوتھے کسےس ہے نہیں
 نیواں نیواں کوٹھاوے شہتیر ہے نہیں
 چھتے رانجھاوتے اوتھے ہیر ہے نہیں
 چل چل جیا گل گھٹ لیتے
 ڈیرے چک لیتے کٹے پٹ لیتے

پر دیسی جوگی

بی بی انہاں تے توہاں دی ٹھنڈی چھاں
 کوئی تے پر دیسی جوگی آلتھا ای
 چل نی تندے بی بی باہر دے پہنچ
 باہر دے پہنچ جوگی ونج آئے

نیویں تے بہہ جا بی بی باہر
 اُپتے تے پڑھ کے جوگی میں ویکھاں نی
 چل نی بھا بوسس داہاں نی نارے
 مڑ جاتی بھا بوسس اپنے نی
 سس نوں لونہاں بہتیریاں
 میں من بھایا راول جوگیڑا نی

چل نی بھابو گھر آ
 ویرا اڑیکے نارے گھر آ نی
 تیرے ویرے نوں ناروں بہتیریاں
 نہیں من بھایا راول جوگیڑا نی
 چل وے جوگی کسے دیس
 ڈنڈا تے کونڈا تیرا میں چٹکاں وے
 جوگی وے گوہڑے گوہڑے نہیں
 سُرْم سلاہیاں جوگی پاؤندا ای
 جوگی وے لے لے کیس
 وہی آں کٹورے جوگی نہاؤندا ای

شملے دی اوکھی گھائی

شملے دی اوکھی گھائی

شملے دا بھٹرا پینڈا

گھم گھم چڑھیں پہاڑیں

چھاتی وا نرمد ماہی

سینے وا پتلا ماہی

کیکر گھم گھم چڑھدا پہاڑیں

اپنے ہائی میں کنتھا گھرائی آں

کنتھے دے نال سج رہیا

سینے وا پتلا ماہی

چھاتی وا نرمد ماہی

کیکر گھم گھم چڑھدا پہاڑیں

اپنے ماہی نولیں والے بنائی آں

والے وے نال سج رہیا

سینے دا پتلا ماہی

پھاتی دا نرمہ ماہی

کیکر گھم گھم چڑھدا پہاڑیں

ڈھولا تیری کن مت ماری

چند گھڑنے دتے چونک سٹاں وے پہارے
 تیرے بدلے میا باپے منوں وے وسارے
 پیکے جا گریئے جتھے رہیں نی سوکھالی
 تیرے بدلے نا جو چھوڑی نہیں تھانیداری
 پیکے کی دستناں جتھے عمر گزاری
 آگھر وسیئے ڈھولا تیری کن مت ماری
 چوڑا گھڑنے دتا بند سٹاں وے پہارے
 تیرے بدلے میا باپے منوں وے وسارے
 پیکے جا گریئے جتھے رہیں نی سوکھالی
 تیرے بدلے نا جو چھوڑی نہیں تھانیداری

نیلے گھوڑے والیا

نیلے تے گھوڑے والیا

میبا کہ تھرتوں گھوڑا بیڑیا ای

تساں کی پُچھنا گورے

جنہاں پکیرا بوا تیا ای

پُچھتھن اساڈیاں مانواں نی

جنہاں کڈھ کلیجرا گھتیا نی

تہاڈیاں مانواں کی کُچھپاں وے

جنہاں کھٹنے نوں پت گھتیا ای

پُچھتھن اساڈیاں مانواں وے

چیڑیاں ابواں وے کُھتیاں نی

چرخِ کُتِ نِی آں پُنی وِٹِ نِی آں

میں تے بھر بھرا مہنی آں پھلِ بیبا

جا اکھیو میرے دُھولِ تائیں

میری مچھلاں دی سچِ اکلی بیبا

چٹھی مُونہوں نہیں بول دی

کابیاں باناں وچ کول پئی بول دی
 آج گھر آئی چٹھی پارٹے موصول دی
 بہہ پرچھاویں نہیں چٹھی توں کھول دی
 اک دکھ ڈہدا چٹھی مُونہوں نہیں بول دی
 چٹھی رساناں چٹھی دے جا گھر آ کے
 ماہیے دی چٹھی ذرا جاویں سنا کے
 آویں توں جاویں اڑیا ڈھولن میریا
 چھڑ کے نہ جاویں بندی نوکر تیریاں
 کالے کالے باناں وچ پھل وے گلاب دا
 سس وے کپتی مہنا دیندی لے لاڈوا

بین و جانی رانجھے چاک

بین و جانی رانجھے چاک

گنگی مَن میرے

تخت ہزارے دیا مالکا

کہتھے لائے نی ڈیرے

رکن وے بنایا لاٹرا جنجاں دا

رکن بدھے سہرے

ماں بنایا لاٹرا جنجاں دا

پیو بدھے سہرے

گدھ کھاں پاہندیا پتری

لکھیں یکھ میرے

لکھنے والا لکھ گیا

وہ تو نہیں میرے

آکھیرو راجے چاک نوں

بجھیاں چھیرے

بجھیاں چھیرا دا رہ گیا

میرے گئے کھیرے

لال نہیں گھر میرا

راجے دارک نوکر آیا۔ مہلیں دیوینی اُتارا
 مہلیں اُتار میں کیسین دیواں۔ لال نہیں گھر میرا
 بارھیں ورھیں کھٹ کے آیا مہلیں دیوینی اُتارا
 خاوند تیرے دا ویر جو لگ دا دیویر نکا بھابی تیرا
 سس نہ جایا تپیس نہ جایا دیویر مٹیوں کس دے بنایا
 نہکا ہوندا نوکر راجے دے ڈیرے مس مٹھی گھر آیا
 چونکا پھیلاں بھانڈے نہجاں مٹی گراں دیویر تیری
 روٹی تے میری راجے دے ڈیرے آن ہواں بھابی تیرے
 مٹی منجی تے وان پُراںاں بھواں مٹاں کھپو اٹے
 تے پانگ تے چا وچھونا دا وچھڈیں وچ وچھڈے

اوسمی اوسمی راتیں تے پچھلے پہرے کنڈا میرا کن کھکھلایا
 چُپ کرنا جو، چُپ کر بجا بو، دیور بجا بی گھر آیا
 پیریا میری مختویا جوڑا لاه ماراں سرتیرے
 ہتھ میرے چُچ آیاں چھمکال لاه ٹشاں پائے تیرے
 بارھیں وھیں نی نہیں کھٹ گھر آیا انت لواں نا جو تیرے
 ہتھ جوڑا گل پڑا پاواں بخشیں بیبا اوگن میرے

ویاہ شادیاں مے اینک گیت پنجابی زبان وچ نے
 سٹھیاں اکامن گھوڑیاں، سوہاگ، کھن دے گیت
 لاواں مے گیت۔ وٹنا ملن دے گیت وغیرہ وغیرہ
 پر ایہناں گیتاں وچوں گھوڑیاں تے سہاگ تے ٹکی دی
 ڈولی ٹورن وقت دے گیت بہت ای اُپتے درے
 مے نے۔ سارے گیت مکھے جان تے اک پوری کتاب
 بھر دی اے۔ صرف ایہہ گل دتن واسطے کہ ایہہ گیت
 کہے مٹھے تے سُدر تے تھوڑیاں جہیاں گھوڑیاں سہاگ
 تے ڈولی ٹورن دے گیت مکھے ہاندے نے۔

گھوڑیاں

ایہہ گیت ویاہ شادیاں دے وقت لڑکے والے گھر

عورتوں بولدیاں نے -

(۱)

گھوڑی تیری دے ملا سہنی

بندی کا ٹھیاں دے نال

کاٹھی لکھتے ہزار

نیں بلہاری دے ماں دیا سچنا

وچ وچ باناں دے تسی آؤ

چوٹ نگاریاں دی لاؤ

دھی تھانے وار دی لے آؤ

پھیل نواباں دے گھر دھکنا

دے امرواں دی تیری چال

وچ سرداراں دے تیرا بیٹھنا

گھوڑی (۲)

ہر بانی مالن ہر بانی بھیناں ہر باتے بھاگیں بھریا
 جس واٹے میرا ہر بانی جمیا سونی واڑا بھاگیں بھریا
 جھڈڑا ہریا گڈڑیو ٹیا۔ کچھڑو تا ایہناں دائیاں
 نہاتا تے دھوتا ہریا پٹ ویٹیا کچھڑو ٹیا سکیاں بھیناں
 کی کجھ دیناں ایں ایہناں دائیاں تے مائیاں
 کی کجھ دیناں ایں ایہناں سکیاں بھیناں
 پنج روپے ایہناں دائیاں تے مائیاں
 سچڑے نیور سکیاں بھیناں

گھوڑی (۳)

اٹھ نی رویل گھوڑی

بابے ویہڑے جا

بابے دے من شادیاں

تیری دادی دے من چا

گھوڑی چک دی ہریا گھا

گھوڑی پی سوتے راہ

گھوڑی رانگلی شاما

گھوڑی (۴)

بنو نے بھیجیا چیریاں دیسروالی نے بھیجیاں چیریاں
 تسی را چندرا گھر آو بتاں میرا راور جادی را جیوے بتاں
 جیوے بتاں دڑھ پوئے چھتاں میرا راور جادی را جیوے بتاں
 کیکن آواں تو میرے لکیندی نی دیسروالی چھکنند چوڑے والے
 میں تیری وری او بناواں بنو

وری او بنائے تیرا بابلا ہٹ درزی دے جائے تیرا بابلا
 ہر ہست جھلے ہٹ گست جھلے

لکھ پان چندرا آو بتاں میری راور جادی را جیوے بتاں

گھوڑی (۵)

کدھروں تے آئی آبدلی لالہ وے کدھروں تے ساون مہینہ
 چڑھدیوں آئی آبدلی لالہ وے ہندیوں ساون مہینہ
 کتھے تے وُتے گی بدلی لالہ وے کتھے تے ساون مہینہ؟
 بانہیں تے وُتے گی بدلی لالہ وے مہلیں تے ساون مہینہ
 کدھاتے بھجائے پھلاں دا سہرا کدھاتے ہار شنگار؟
 رانجھے دا بھجوائے پھلاں دا سہرا
 ہیر دا ہار شنگار

گھوڑی (۶)

نکلی نکلی بوندی نکلیا مینہ ورھے
 ماں سہاگن تیرے سگن کرے
 دتاں دی بوری باپ راجہ پھڑے
 دیراں دی جوڑی تیرے نال چڑھے
 پیلی پیلی دال تیجن گھوڑی چرے
 بہین سجھرائی تیری واگ پھڑے
 رتا رتا ڈولائے آویں گھرے
 نکلی جیہی بنو پیر ٹھک دھرے
 نکلی جیہی بنو پیرے بیٹھی سجھے

گھوڑی (۷)

دے آئیوں توں کیہڑے کیہڑے راہ
 وے رنگیلیا وے حاکیاں وے
 بیٹھی وے رہی وے شام نوں وے
 وے پاپ بنیاں تیرا دیساں دا راجہ
 لکھ وے ونڈے جس لیا یا
 وے رنگیلیا حاکیاں
 وے آئیوں کیہڑے کیہڑے راہ
 ماں وے تیری بنیاں سرب سہاگن
 جس وے رانی دا توں جایا
 وے رنگیلیا وے راجھنا

بتاں تے بڑی چارُجگ جیوے
 بابے دا بول سُہایا
 وے رنگیلیا رانجھنا
 چت ول چڑھیں تیری فتح ہمیشہ
 چت کے گھراں نول آیا
 وے رنگیلیا ساکماں
 بنٹھ سہرا تینوں گھوڑی چڑھاواں
 بھانیاں دیاں فوجاں یایا
 وے رنگیلیا ساکماں

گھوڑی (۸)

ہسر بنیا تیرے چیرا وے بندا
 کلگی بن رہندی لال
 کیسر کیاری لال
 پھل گلابی لال
 چمے دیاں کلیاں لال
 کیسر دیاں پڑیاں لال
 وہیڑے دیاں کڑیاں لال
 کن بھسرا لیا
 کن بھرایا نی رانی رکن راجایا لال

کن بھرمایا
 ہیٹھے بنیا تیرے گھوڑے دے بندہ
 کاٹھی بن رہندی لال
 کیسر کیاری لال
 پھل گلابی لال
 کن بھرمایا

سواگ

ایہہ گیت بی بیاں ویاہ دے موقعے تے لڑکی
والے گھربول دیاں نے ۔

(۱)

چٹن دے اوہے اوہے
کیوں کھڑی بیٹی چٹن دے اوہے
میں تے کھڑی آں بابل جی دے پاس بابل ور لوڑیئے
بیٹی کہیو جیہا ور لوڑیئے
بابل جیوں تاریاں وچوں چن چن چن چن چن چن چن چن
اگے ویر ، چاچا ، بابا ، ماما گن لئی دا اے

سوناگ (۲)

چار گلیاں رنگ ڈیاں رنگ گوہرے زینیاں
 بازار سیتی کُل پیا - آن بابل لتیاں
 جائیں جائیں وے بابل اوس نگری
 چھتے سونا و ہاجے
 و ہاج سونا میرے بابل آندا
 نئے نی دھئے ایانئے
 نئے نئے نی رکن رانئے
 اگے ماما ، چاچا ، بابا لادینی را اے

سوہاگ (۳)

دُمیں دُمیں وے بابلا اوس گھرے
چھتھے سسٹ بھلی پروھان۔ سوہرا سردار

سسٹ نول سدن شکیناں

سوہرا کچھری دامالک بابل تیرا پُن ہووے
پُن ہووے تیرا دان ہووے

تیرا ہووے گاوڈڑا جس بابل تیرا پُن ہووے

دُمیں دُمیں وے بابلا اوس گھرے

جس سسٹ وے بالٹے پُت

اک منگیاں اک ویاہاں

میں تان شاداں دکھیاں گنبت بابل تیرا پُن ہووے

دُمیں دُمیں وے بابلا اوس گھرے
 بچھے کابیاں بُوریاں سُٹھے

اک بڑکاں اک چرواں

میرا وچ مدھانی دے ہتھ بابل تیرا پُکن ہووے

دُمیں دُمیں وے بابلا اوس گھرے

چھھے گھرت گھڑے سنیار

اک لاہواں رک پاواں

میرا ڈبڑے دے وچ ہتھ بابل تیرا پُکن ہووے

کنگھے نی رنگے رتے

کنگھے نی رنگے رتے

میری تاجو شنگھاریں

میں کی جاناں باوری

جا کے نیناں نوں پہ کچھو

مولیٰ نی رنگے رتے

میری تاجو شنگھاریں

میں کی جاناں باوری

جا للاری نوں پہ کچھو

مہندیئے نی رنگے رتے

میری ناجو شنگھاریں
 میں کی جاناں باوری
 جا پساری نوں پُٹھچھو
 ولیرے سرب سہاگنے
 میری ناجو شنگھاریں
 میں کی جاناں باوری
 جا سنیارے نوں پُٹھچھو

رشک و دلِ کرم دے ویسے ایہ گیت گائے جانے نے
 کچھ سماں ایہو جیہا ہوندا اے کچھ گیت اثر دے نے
 قل کی کر بڑے بڑے جگے والے آدمی ڈول ٹولن
 ویسے ایہ گیت سُن کے اتھرو وگا دیندے نے ۔

گلیان ہوئیاں باپ کھڑیاں

سٹے سہیلی باپ در کھڑی
 مینوں نہیں کھین دا چا
 وے سُن باپ میرا
 میں بیٹی پرناؤ وے
 سُن باپ میرا
 کے دل دریاؤ وے سُن باپ میرا

گھیاں نے ہوئیاں بابل بھیڑیاں
 مینوں انگن ہویا پرویس
 سانجھ سانجھ گھرا پنا بابل
 نیں چلی پرویس وے سُن باپ میرا
 ماں روندی دی انگلیاں جھج گئی
 باپ رووے دریاؤ
 ویر رووے سارا جگ رووے
 میریاں بھابیاں من چا وے
 سُن باپ میرا
 میں تینوں اکھ رہی بابل
 میرا سوچ دا کاج رچا
 تیرا ان نان ترے کو مٹھی

تیرا دُہیں ناں اُبل جا
 وے سُن باپ میرا
 باپ دیاں دا راجہ پھدیا
 ماں محلاں دی رانی
 پٹیاں لکھ دے ویر چھدے
 چھوڑیا گھر بار
 وے سُن باپ میرا
 دا ج تے دا ون بابل سب کجھ دتڑا
 وے تے ہمت لدا
 اک ناں وتا بابل کوتل گھوڑا
 چیرے والا چڑھ کے جائے
 وے سُن باپ میرا

تسی کیوں نیویوں مایو

بیہی دا ماں چٹو نیوں گیا
 ہور نیویاں ناں کوئی
 نیوں گیا پریت پہاراں دا
 ہور نیویاں ناں کوئی
 بیہی دا بابلا ایوں رووے
 جیوں گھٹ ساون دی آئی
 توں کیوں رونا ایں بابلا
 جگ ہندڑی آئی
 تسی کیوں نیویوں مایو
 جگ ہندڑی آئی

رکھ لے بابلا

میںوں رکھ لے بابلا آج دی رات اُدھاری

دیہڑے بیٹھی ماں میں وچھڑ چلی آپ سے

کیکن رکھاں دھسے نی

میں سجن سدا لے آپ نی

میںوں رکھ لے دیرا سے آج دی رات اُدھاری

دیہڑا بھرا بھابھیاں میں وچھڑ چلی آپ سے

- میں کیکن رکھاں بھینے

میں سجن سدا لے آپ نی

ساڈا چڑیاں دا پنہ وے

ساڈا چڑیاں دا پنہ وے

بابل ایس اڈ جاواں گے

ساڈی لمی اڈاری وے

بابل کس دیس جاواں گے

میریاں آے گڈیاں وے

بابل کون کھیڈے

میریاں کھیڈن پوتریاں

جیئے گھر جا اپنے

میرا چھٹھا قصیدہ وے

بابل کون کڈھے؟

میریاں کڈھن پوتریاں
 جائے گھر جا اپنے
 تیرے مھلاں مے وچ وچ مے
 بابل میرا ڈولا اڑیا
 دو اٹھاں پٹا دیاں نی
 جائے گھر جا اپنے
 تیرے بانگاں مے وچ وچ مے
 بابل میرا ڈولا اڑیا
 دو کھتے پٹا دیاں نی
 دھئے گھر جا اپنے

ناں روئی میری بی بی

ڈولے دا وان پُرانا

نی نال روئی میری بی بی

دھیاں وا دھان بگانہ

ڈولے نوں لگڑے رتے

نی نال روئی میری بی بی

توں روویں جگ بتے

ڈولے نوں لگڑے پترے

نی نال روئی میری بی بی

تینوں دریا گریہ تیرے ویسے

دُو لے نُوں لگڑے نا پے

نی تاں رو فی میری بی بی

تینوں ویا کریندے تیرے ما پے

دُو لے نُوں لگڑے کانے

نی تاں رو فی میری بی بی

تینوں ویا کریندے تیرے ما مے

و درحالی تے پترِ حتمی دے گیت

سوہڑے

ویراں دے سوہڑے

بھیناں آئیاں

بھراواں دے سوہڑے

دھن جس انہڑیے

سدُ بلائیاں دے دھن جس

دھن جس سسٹریے

جتنے گھلائیاں دے دھن جس

دھن جس گڈڑیاں

جس چڑھ آئیاں دے دھن جس

گھولو شربتوں سے

پہن تہاٹھیاں

وے گھولو

سُکھو چوڑیاں

کھان بھجھکھٹیاں

وے سُکھو

جھٹو پکھڑیاں

گرمیاں آئیاں

وے جھٹو

ڈاہو پلنگ رتے

نیںداں آئیاں

وے ڈاہو

کوٹھے اُپر کوٹ

لانا کوٹھے دے اُپر کوٹ کن اساریا

کوٹھے دے اُپر کوٹ کے رام اساریا

باغ دے اُپر باغ مانی چمبا لایا

پُت دے اُپر پُت سہاگن جایا

مانی نول سد ییاؤ ناجو تیرا کی نی رُکھے

دانی نول سد ییاؤ کلھے ورو ہوئی

آپ گھوٹے سوار کھتے چیرے دارا گے دونفر ہوئے

پچھوے دانگر بازار دانی مانی کیہڑا گھرے

انگن چنبے واپوت کھلینڈرا پوت مانی ایو گھرے

جے گھر جے گا پُت دانی مانی کی جے ملے

پنج روپیے روک ہرے نوں چوٹی مائی ایہوٹے

آپ گھوڑے اسوار دائی مائی پاکیاں

دائی مائی دروازے نوبت باہے

بڑے بڑے شگن ہوئے

بچارانی آپنگ تے بیٹ مٹلاں تیرا پیٹ

ہو لہ تیرا جنم ہووے

بچارانی سد توں اپنا ڈھول کے پورا بول

دائی مائی ودیا کرو

دائی نی پت وٹا کرتا رٹمایا میری نار

تساں ساڈا کی کیتا

پنج روپیے روک نگارے چوٹی مائی ودیا کرو

پتھر سٹال تے نہیں وکے

بیبا ادھی ادھی رانیں تے کھچلا امی پہر
 کس گھر منڈل وے وچیا
 گوریئے راہے دی نگری تے قستے سارا دیس
 نہیں کی جانا کیدھے نی وچیا
 بیبا بھین تسا ڈی گاندی اے گیت
 نام تہا ڈا جی باندی اے
 گوریئے وڈے ویرے گھر جتیا اے بال
 اس گھر منڈل جی وچیا
 بیبا کاہے دا منڈل کاہے دی ڈور

کاہے دے کارن جی وجیا

گوریے سونے دامنڈل تے رشیم دی ڈور

نیناں دے کارن جی وجیا

بیا بھن شاں منڈل تے کراں کھڑے چار

نیں گھر منڈل نہیں وجیا

گوریے تاں بھن منڈل تاں کر کھڑے چار

کرماں دی سیتی نی وجیا

بیا پتراں دیاں ماواں مے وٹے وٹے مان

نیں دے کسے وی کی لگ دی

گوریے پتراں دیاں ماواں مے پیلے پیلے پس

تیرے اپر سونے نی کاشنی

بیا لاه شاں سوبے تے کراں میلا ویس

پتر لیا دیو جی گل وا
 گوریئے ریسیں ریسیں کشیا اے سوت
 ریسیں تے پتر نہیں جمدے
 وے توں چل میرا کونتا پتلے بازار
 پتر لیا یے جی گل وا
 گوریئے ہٹی وکے چنیاں سراں دی وال
 پتر ہشاں وچ نہیں وکدے

پھل جھڑیاں

نندتے بجا بوبیٹھیاں پایا کیتے سو قول و ستر
 جے گھر جئے گا گیگڑانی بی بی دیواں گی پھل جھڑیاں
 اہمی اہمی راہیں تے پھلا ای پہ میری بجا بونے گیگڑ جی جتیا
 کئے فی بجا بونے پھل جھڑیاں اڑیے پور تے ہویا ای قرار
 ناں تیرے باپ گھڑیاں بی بی ناں تیرے وڈے میر
 پھل جھڑیاں بادشاہدے میرے می ساڈے ناں پھل جھڑیاں
 تیوراں وچوں تیور چگیرا پیا سو میری نندے نوں دے
 تیور تیور گھر رکھ بجا بونے نہیں لے نیاں پھل جھڑیاں
 گہنیاں وچوں گہنا آرسی وے
 پیا سو میری نندے نوں دے

اُرسی پارسی گھر رکھ بھابھو بنی میں لے نیاں پھل جھڑیاں
 کالیاں وچوں بُوری چگیری لے پیا سُومیری مندوں مے
 کالیاں بُوریاں گھر رکھ بھابھو بنی میں لے نیاں پھل جھڑیاں
 رُسی رُسی سند آگئی دے پیا ٹکھ گئی دریا

دورانیاں جٹھانیاں پُچھیں لگیاں

کی کجھ بیانی ایں ودھائی

اڑیو ورتے میرا راجے دانوکر بھینو بھانی نے جی اے دھی
 بارھیں برسیں وریکھٹ گھرایا بھینو رُٹھری بھین منائی
 تھال بھریا سٹھے موتیاں فی بھینو اُرتے پھل جھڑیاں
 لے نی بی بی دے ایساں اڑیے پُراتے ہو یا قرار

بھائی بھتیجا میرا جگ جگ جوئے

میری بھابھو وا اٹل سہاگ

نمونے کے طور تے تھوڑے جیہے بھیناں بھراواں دے
 گیت دتے جانڈے نے مضمون ڈاہے ہٹھے تے
 سادے نے۔ زبان سچیاں موتیاں ورگی اے عام طور
 تے کڑیاں چرخے کشن گدیاں ترنجن وچ بہ کے گاندیاں نے

وے دھوڑا منڈا

میری اُنگلی چیری نی۔ کوئی دسو وارو
 ویر آوندا جو سُنیا۔ اُنگلی اچھئی سیٹو
 ویرا نک منگانی آساڑھے سٹھ من
 ویرا بیہن کرانی آں موتیاں ورگا
 ویرا آٹا پہانی آں سُرے ورگا
 ویرا آٹا گُسن ہنی آں ملانی ورگا

ویرا پڑے کرانی آل آرواں جیڈے
 ویرا لُجی تلاواں وے کوئی تھال جیڈی
 سَدو سہیلیونی ویر روٹی کھاوے
 ویر کھان آیا نال سٹھ بے
 ویر کھان بیٹھا پتھا جھل بھینے
 ویر کھا کے اٹھیا کجھ منگ لے بھینے
 ویرا سب کجھ تہیرا وے وچھوڑا مندا

چلیاں بی بی تیرے سکرے

کہتے توں چلیاں وے کالیا
کہتے کو چلیاں کاواں ہو

چلیاں بی بی تیرے سکرے
کوئی سنبھال سنبھوڑا دے چھڈنی

آکھناں میری ماں رانی توں
دھیال کیوں دتیاں ورنیں واری

یہیں ناں دتیاں وے کالیا
دتیاں دھیال دے باپنیں واری

سُن وے باپ وے راجا
دھیال کیوں دتیاں ورنیں واری

میں ناں دیتیاں وے کالیا
دیتیاں بھیناں دے ٹیہیں واری

سُن وے ویر جی راجبا
بھیناں کیوں دیتیاں دُور نہیں واری

میں ناں دیتیاں وے کالیا
دیتیاں بھیناں وے لیکھ نہیں واری

اُج بناواں پنوڑیاں
بھلکے سوہیاں چنڑیاں

میں ناں دیتیاں وے کالیا
پرسوں بھیناں وے کول نہیں واری

سس پیاوے چکوڑیاں
سوہرا گھٹا وے بھنگ میں واری

سستس جولاہ لٹیاں چندوٹریاں

سوہرے لاہ نئے بندیں واری

جاندا ویہڑے جا وڑیا

وٹھ پئے بھیناں دے نینیں واری

بسر دا چیرا پاڑ کے

کونجاں بھیناں دے نینیں واری

بھنگ دا بوٹا پٹ سٹ دا

چکئی دے ٹوٹے چارہیں واری

نیلا گھوڑا وتج کے

بنا دیاں بھیناں ٹول چندیں واری

گل دا کھٹھا وتج کے

لے دیاں بھیناں ٹول بندیں واری

اماں جانیویر

سمجھ پئی ترکالاں پتیاں مھتئی اُتے بونداں پتیاں
 چارے چرخے چکر سہیلو تاریاں جھرل لایا
 اُٹھ کڑے توں کیہڑی کڑے ویر تیرانی آیا
 اوندرا چڑھ پنگے بہندا لستی کتھی وا تر دیا
 لستی کتھی میری وردی جاندی کڑھدا دُو دھ پیایا
 پی لے پی لے اماں جانیویر کو مٹھا پایا
 ہیٹھاں گڑوا اُتے کٹورا پی میری اماں جایا
 اہنڈناں گواہنڈناں کچھیں لگیاں ویر کی کجھ لیایا
 چھگا چتئی مہندی مولی سہ نوں مٹھل لیایا

اُبل اُبل ولٹوہے

اُبل اُبل ولٹوہے نی پ چاولاں دی پاواں نی
 جے ویر دُٹھا آوند اپ ہور وی پاواں نی
 جے ویر آیا روڑے روڑے ہونج سٹاواں
 جے ویر آیا گلیاں پٹ دریا یاں وچھاواں
 جے ویر آیا دروازے اوتھے وا جے وچاواں
 جے ویر آیا ڈیوڑھی ڈیوڑھی شیشے جڑاواں
 جے ویر آیا دیہڑے دیہڑا بھاگیں بھریا
 جے ویر آیا دیہڑے تاپنگ ڈاواں
 جے ویر مگے وچھاوناں لٹھا خاصہ وچھاواں
 جے ویر مگے پانی بُوری مجھ چنگھاواں

جے ویرینگے روٹی گری چھوڑا کھواواں

جے ویر چوٹکے بھانڈیاں ریشماں چھڈیاں

جے ویر وڑیا اندر دیوالٹ لٹ بلیا

جے ویر چڑھیا کوٹھے بالا چندوی چڑھیا

جے ویر موڑیا پاس لٹھا کھڑ کھڑیا

جے سس ماری بولی ویرٹپ گھوٹے چڑھیا

بیسٹھدی وکھین رانیاں اتوں وکھین راجے

دھن ویرا تیری ماں جن توں پتر جنیا

نک سُنڈا تلوار متھا گھاڑواں گھڑیا

دھن ویرا تیری بھین جن تینوں گلیو کھڑیا

دھن ویرا تیری دالی جن نل نل نہوایا

دھن ویرا تیرا ویر جن ہاتار کھڑایا

دھن ویرا تیرا باپ وے جن پڑھنے پایا

بھرا دی اوٹیک

مال مٹاڑیے نی ٹاہے چکلی دار
 کن وڈھیاں نی کن لائے نی ڈھیر
 ویرے وڈھیاں نی بابل لائے نی ڈھیر
 ایہتاں ویراں وچوں ویر میرا کیمہرا اے شیر
 ایہتاں ویراں وچوں ویر میرا ویدا اے شیر
 ایہتاں بھینتاں وچوں بھین میری دیوکی اے دُور
 وے توں جاویرا بھین پیاری وے دیس
 جاندا جاندا بی بی روٹی کھاون دی ڈیر
 روٹی کھاون دی ڈیر سجتی پاون دی ڈیر

گھوڑا کسن دی ڈیر بوہا گنھن دی ڈیر
 جے میں گیا بی بی اچیاں پہلاں دے مہیٹھ
 اگے رنگ رنگیلا چرخہ پتھے رتا پیرا
 بھین میری کت دی اے زمرے داسوت

اڈوا جاویں کالواں

اڈواتے جائیں کالواں بہندڑا جائیں
بہندا جائیں میرے پکڑے

اک ناں دتیں میری ماں رانی توں
رووگی اڑیا میریاں گڈیاں مھول کے نہیں واری
اک ناں دتیں توں بھین میری توں
رووگی بھریا ترنجن وکھجے کے نہیں واری
اک ناں دتیں بھابی میری توں
کھڑکھڑ ہسُوگی پکے جا کے نہیں واری
اک ناں دتیں باپ میرے توں
رووگا بھری کچھری چھوڑ کے نہیں واری

دستیں دے کانواں توں ویر میرے نوں
 اوگکا نیلا گھوڑا پیر کے

ماسی نی ماسی تینوں کرن مراسی
 میری تے بھین میرے نال ٹور دے
 بچّے دے بچّے میرے پتر دیا سایا
 تساں بھیناں بھراواں ساڈا کیہا جی ساڈیا
 ساڈا ای لگا لانا موڑ دے میں واری
 مائی نی مائی تینوں کھڑن قصائی
 ساڈی تے بھین دکھی کیتی آئیں واری
 بچّے دے بچّے میرے پتر دیا سایا
 بھین بھراواں تساں کیہا جی ساڈیا
 اپنی بھین گھرے جائیں میں واری

چٹاں تیری چاننی

چٹاں مے تیری چاننی تاریا مے تیری لو
 چند پکاوے روٹیاں تارا کسے رو
 چن دیاں روٹیاں میں کھا تیاں
 تارے دیاں رہ گئیاں دو
 سس جو میٹوں آکھیا
 توں گھیو وچ میدا گو
 گھیو وچ میدا تھوڑا پانی سس میٹوں کایاں ر
 ناں دے سسے گاڑیاں ایٹھے میرا کمن سنے

محلاں سہیچھاں میرا پاپ کھڑا سُن سُن نین بھرے
 ناں رو باہل میرا دھیاں دے دکھ بُرے
 محلاں سہیچھاں میری ماں کھڑی سُن سُن نین بھرے
 ناں رو انہڑی میری دھیاں دے دکھ بُرے
 مامے دا پتہ بھرا کولوں وی نگھ گیا
 جے ویر ہندا اپنا ندیاں چیرے ملے

چھکے تے دوکھیاں

چھکے تے دوکھیاں

مائے اوہ وی اُدگیاں

پیو گھر دو دھیوڑیاں

اوہ وی سوہرے تِرگیاں

ایس اڈاری اڈیاں

مڑا نہیں آن بیٹھیاں

نیں سرتیراویکھدی مائے

دو گھڑیاں کر نی

تیریاں گلڑیاں نی ماے

میرے من چت ناگہیاں

دُوروں آئی ساں چل کے ماے

در وچ رہی آں کھلو

مینوں سکھ نہ بچھیا بھابھیاں

مینوں ویریاں نہ آکھیا بہو

وچ کچھری بیٹھا ویرا

توں میرے بابل دے تھماں

بابل دیندا سی مجھیاں

توں دیویں مینوں گماں

پہرے بیٹھے بھابھو نی

توں میری اماں دے تھماں

اماں دے دیندی سی توڑے
 توں یینوں چڑوی دے
 سیر کنب منگامے
 ویراں دیاں پگیاں جی رنگے
 رنگ رنگ سکے پامے
 میں وی سالو نی رنگتاں
 رنگ رنگ پٹاری پامے
 لوکی جانن دھیاں نی چتیاں
 رہن چلئی واسگ مائے نی
 بنگی نکلی چیرنی نی چیر کے
 سیر کو مکھن پامے
 نہیں تے بہواں رُس مائے

سُنو گا پیو بھرا دھئے
رُسن کتھوں نی سکھیوں

رُس رُس بہن سیدیاں

مائے مینوں وی اُوندا چار نی

دھئے پر خنڈے گھرا

ماواں دھیاں نی کتھے

مائے تُول بڈھی یس مٹیار

تیرا میرا تنجن نہ سچے

جھور وگی ساڈھی ماں

جن دھیاں نی تو ریاں

مائے جھور وگی چڑھی روڑ

چتھے کھینوں کھیڈیا

مائے جھوروگا اچڑا پیل
چھتھے پیگھاں نی پییاں

مائے جھوروگا ساڑا باب
چھتھے دھیاں نی تویریاں

مائے جھوروگی ساڑی بھین
چھتھے تنجمن نہیں کتیا

سسے چھٹ بھیرسی پا
ایج تو نہہ آئی نی پیہہ کے

توہیں گھبو کھاتا پیکے جا
چھتھے بھھاں لویریاں

چل نی نسدیں باہر
میں کل کل فی نہا لساں

پھھیو اکھیو میری ماں نوں
 چوڑے والی دھی دُب موئی

واناں مٹیاں ماے
 دھیاں کیرن جتیاں ماے

شملہ، کانگرہ، چمپہ، جموں نے ہور پہاڑی علاقیاں
 دی بولی پنجاب دے وچلیاں ضلعیاں دی بولی ناوا
 کجھ ڈرا وکھری اے۔ پرہے پنجابی ای پہاڑی
 بی بیاں دے گیت بہت ای مٹھے تے من بھانے
 ہندے نے۔ ونگی دکھان واسطے تھوئے جیہ
 گیت پہاڑی بولی دے درج کیتے جانے نے،
 ایہناں گیتاں دی طرز نے تک بہت اچھے دجے
 دی اے۔ کجھ گیت پوٹھواری تے ہندی زبان
 دے نمونے واسطے درج کیتے جانے نے۔

ایڈن ایڈن مجھلیا وے

(پہاڑی)

کوٹھو نواں سواں گڈیا شیاہیا

کوٹھو نواں تے لٹھ پُرانی

جتھے پندی اے نوں ٹپے گھانی

ایڈن ایڈن مجھلیا وے شیاہیا

پر نہیں نہیں، پر سہی سہی

پر مگلی مگلی پاؤندی اے

کیہا سٹھا سٹھا گنناں میں وے شیاہیا

جویں لگے گڑے دی روڑی

اس تفس کس بھڑوے دی چوری

ایڈن ایڈن بھلیا وے شاپاہیا

پر نہیں نہیں ، پر سہی سہی

پر ٹنگی ٹنگی پاؤندی اے

کہا کوڑا کوڑا گناں این وے شاپاہیا

جوئیں وے گے باغے دی مولی

اس تئس کس بھڑوے دی چوری

ایڈن ایڈن بھلیا وے شاپاہیا

پر نہیں نہیں - پر سہی سہی

پر ٹنگی ٹنگی پاؤندی اے

جو بن سوہنیاں دا

جو بن سوہنیاں دا
 پیسج رنگلیاں دی
 چند میرے منتھلی گھڑائی وے
 دھاڑا چھندا کیتا منتھلی گھڑائی وے سوہنیا

ڈوگرا وے

بند لوکے گا

پیارا ترے گا

جو بن سوہنیاں دا

دھاڑا چھندا کیتا سوہنیاں چڑاوے گھڑائی وے

ڈوگرا وے

پہونچی وے نکے گی

پیاری ترے گی

وے جو بن سوہنیاں وے

چھیج رنگیلیاں دی

دھاڑا چھندا کیتا دھیاں دتے رجائی دا

چھندا میرے

پالے ٹھہر رہیاں

بیٹے مر رہیاں

جو بن سوہنیاں دا

چھیج رنگیلیاں دی

ماے میرا بچکا جیہا پھنگنوں
 وصارٹا چھندا کیتا بچکا جیہا پھنگنوں
 بال انجباتاں
 میں لوریاں مے رہیاں
 جوین سوہنیاں دا
 بھجج رنگیلیاں دی

دکھی چھوڑے دھرم تاراڈے

(پہاڑی)

بھلا میرے پیار دا

دکھی چھوڑے دھرم تاراڈے

پنہے دی ہٹی وچ وکدی آگیری

بھلا میرے پیار دا گل نگھناں کہ بیری

بھلا میرے پیار دا دکھی چھوڑے دھرم تاراڈے

پنہے دی ہٹی وچ وکدی اے لونی

بھلا میرے پیار دا آج پرولین ہولی

دکھی چھوڑے دھرم تاراڈے

چنبے دی ہٹی وچ وکدے چھوہاے
 بھلا میرے پیار دا لگیاندرے منتھ نیاے
 اج میرے پیار دا دکھی چھوڑے ہر تساڑے
 چنبے دی ہٹی وچ وکدا اے بکرا
 بھلا میرے پیار دا بنگلہ پوا دے سانوں دکھا
 آجا میرے کھو جا دے
 دکھی چھوڑے دھرم تساڑے

ماڑھے کی مندا بونا ناں

کسے ماڑھے کی مندا بونا ناں

چندے کی چاننی چندے کناں

اج اٹھ میرے منڈے دیئے لائیئے

نتھلو وی پھل گیا

بندلو وی پھل گیا

ٹوکرو لئی جا بانے نی

کسے ماڑھے کی مندا بونا ناں

چندے کی چاننی چندے کناں

کھوہاگریندیاں مینڈی بانہہ رنجانی

(لہندی)

کھوہاگریندیاں مینڈی بانہہ رنجانی
وت تاں پیاں اوے یارتینڈے کھوہے دا پانی

پیا چند چاں دیساں

شالا یار لاوے

شالا یار میلے

نگھ پار دیساں چیر جھکل بیے

کھوہاگریندیاں ٹٹ پئی زنجیری

اک دیس بیگانا بھٹھ پوسے فقیری

پیا جسد چا دیساں

ڈاڈھی ماہی پئی آں

اللہ یار میسے

نگھ پار دیساں چیر جنگل بیسے

ناری سبجناں

ناری سبجناں

مڈھ بن ڈٹھیاں

میں امی مر رہی آں

میںوں چکنے ناں دیندا ڈھول شپاہیا

کٹاں دیاں ڈنڈیاں میں لاہی لاہی دتیاں

جدوں لاہی دتیاں مک گئیاں بھنڈیاں

راجے دیا نوکرا اہل بندوتیا

گھر گھر دتیاں تیریاں

راتے وا ونجناں توئے وانگھناں

ناری سبجناں - مڈھ بن راتاں ہو گئیاں تیاں

وینی مینڈی پتلی ہے

آنکھیں میرے لال نوں

اساں وننگاں چڑھا ونیاں

وینی مینڈی پتلی ہے

آپے بھج جان گیاں

ٹھوکر لگ دی ہے

اسی ہور چڑھا ونیاں

شہرت جگ دی ہے

آنکھیں میرے لال نوں

سانوں گھنٹے پھٹاں مے ہار

وننگاں چڑھا ونیاں

ناں بھیڑے ناں موکے

چھاتی وا شنگار

وینی مینڈی پتلی اے

جے ٹر چلیوں چا کری

سانوں لے چل تال

ونگاں چڑھا ونیاں

توں کریں گھا چا کری

نیں کڈھاں رومال

ونگاں چڑھا ونیاں

کی ٹکے تیری چا کری

کی ٹکے تینوں رومال

ونگاں چڑھا ونیاں

اک ٹنگا تیسری چاکری
 نکھ ٹنگا رومال

ونگاں چڑھاونیاں

سُہے چیرے وایا
 توں چیرا ہور رٹنگا

ونگاں چڑھاونیاں

اچھی دھکی گھر ساہنے
 ڈاہڑے نال پریت

ونگاں چڑھاونیاں

نال چھوڑے نال چھوڑیئے
 نال چھوڑن دی نیت

ونگاں چڑھاونیاں

ڈھولا

اُوڈھولا کچھ کرے تینڈا صاف رہتی تے دھریے

بُھکھے وی ناں مرے جیوں ڈھولا

ڈھول کسی دا

ہاجمے دی روٹی لے پایا تسی دا

اُوڈھولا اوہ راتے دلوا بالئی آں خانگاہ تے

تیریاں مٹاں جیوں ڈھولا

ڈھول جانی

ساڈی گلی آ تیری مہرانی

بازار وکیندی تکڑی نیں سک سک ہو گئی مکڑی

تیریاں غماں وچ جیوں ڈھولا

ڈھول مناواں

دفع کر نوکری کٹائے ناٹواں

اُچی ماڑی مڈھ پئی رزکاں سنٹیوں ساسے بڑیاں تھبرکال

تیراوسے دلا سڑا جیویں ڈھولا

ڈھول کھلا

لوکاں ویاں ماڑیاں پوڑے بنگلا

بازار وکیندیاں مچاں لے ٹکٹ گڈی تے چڑھ ساں

پنڈی جا ہتیاں جیویں ڈھولا

ڈھول مکھتاں

دل پر دیسیاں دارا منی کھتاں

ناں و نجاناں و نجان

بیبا ناں و نجاناں و نجان

ڈھولن یار

ٹہک پو اتھائیں وے

ناں و نجاناں و نجان

روزی تے رزق وے

اللہ دیندا سائیں وے

ناں و نجاناں و نجان

اپنے وطن یاں ٹھنڈیاں چھائیں وے

ناں و نجاناں و نجان

لوک کلمے لہی لہی جانے وے

ٹٹ گئیاں یاریاں

پُھل کمانے وے

ناں ونج ناناں ونج

ڈھولن یار

ہک پو اتھائیں وے

ڈھولن یار

تن و اتنبورا رگاں دیاں تاراں وے

نوں نوں وے وچ کرن پچاراں وے

ناں ونج ناناں ونج

ڈھولن یار

ہک پو اتھائیں وے

ناں ونج ناناں ونج